

KARJALAN POJAT

N:o 4
JOULUKUU
2014

POHJOIS-KARJALAN

RESERVILÄISLEHTI

Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiiri ry ja Pohjois-Karjalan Reserviläispiiri ry kiittävät yhdistysten jäseniä ja yhteistyökumppaneita vuodesta 2014 ja toivottavat Hyvää Joulua ja Rauhallista Uutta Vuotta 2015

Parhaalle ei ole vaihtoehtoa.
Uusi C-farmari.

C 180 farmari alk. 27 620,97 € + toimituskulut 600 € = 28 220,97 €

Verovapaa vientihinta on kotimaan hinnaston autoveroton hinta ilman alv:tä.
Lisätietoja osoitteesta www.mercedes-benz.fi/taxfree. Kuvan auto lisävarustein.

MERCEDES-BENZ 75 v
MAAHANTUOJAN JUHLAVUOSI

Uusi Mercedes-Benz omaksi ilman autoveroa? Onnistuu ja kaiken lisäksi helposti.

Ole yhteydessä Tax Free -kaupan ammattilaiseen, kun haluat verovapaan Mercedesksen yhdellä puhelinsoitolla ja ilman välikäsiä.
Kimmo Liljedahl palvelee sinua mielellään.

Mercedes-Benz

The best or nothing.

VEHO 75
NAUTI MATKASTA

Kysy erikois-
tarjoustamme
rauhanturvaajille!

Tax Free -myyntipalvelut
Kimmo Liljedahl, p. +358 (0)10 569 3460
Mäkituvantie 3, Koivuhaka,
01510 Vantaa, Finland
taxfree@veho.fi

MUUTOKSEN TUULIA

Arvoisat Karjalan Pojat -lehden lukijat. Tämä on viimeinen kerta, kun kirjoitan tälle palstalle Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin puheenjohtajana. Vuoden 2015 alusta piirimme puheenjohtajana aloittaa rehtori Jyrki Huusko Joensuusta. Ensimmäisenä varapuheenjohtajana toimii vuoden alusta Mika Tukiainen ja toisena varapuheenjohtajana Jussi Hirvonen.

Haluan kiittää kaikkia niitä lukuisia ihmisiä ja tahoja, joiden kanssa olen saanut tehdä yhteistyötä näiden kolmen puheenjohtajavuoteni aikana. Minulla on ollut suuri kunnia tutustua moneen maanpuolustuksen kanssa läheisesti tekemisissä olevaan ihmiseen. Vapaaehtoinen maanpuolustustyö on vienyt minua Viron metsiin, Hollannin tasamaille sekä Saksan kauniille maaseudulle. Erityisen hieno elämäkokemus on ollut päästä mukaan Reserviupseeriliiton päätöksentekoon sen valtuustossa ja hallituksessa.

Puheenjohtajakauttani ovat leimanneet suuret muutokset, joista esimerkkinä voi mainita puolustusvoimauudistuksen, Pohjois-Karjalan Prikaatin lakkauttamisen ja ampumaratatilanteen dramaattisen huonontumisen. Tänä vuon-

na olemme saaneet piireillemme uuden toiminnanjohtajan ja vuoden vaihteeseen ajoittuu vielä Sotilasläänin lakkauttaminen sekä piirilehtemme Karjalan Poikien päätoimittajan vaihtuminen.

Me kaikki työelämässä mukana olevat tiedämme, että suuret muutokset aiheuttavat aina pelkoa ja epäluuloja. Niin on käynyt tässäkin tapauksessa. Hyvin nopeasti meille reserviläistyötä tekeville on kuitenkin selvinnyt, ettei puolustusvoimat missään tapauksessa hylkää meitä itäsuomalaisia. Henkilöstömäärältään Suomen suurimman aluetoimiston ja sen päällikön eversti Jouni Mattilan johdolla on täällä Pohjois-Karjalassa kuluvan vuoden aikana pala palalta saatu jalkautettua uusia toimintatapoja ja luotua verkostoja uusien rakenteiden ylläpitämiseksi.

Tähän työhön meidän pohjoiskarjalaiset reserviläisjärjestöt ovat päässeet aktiivisesti osallistumaan. Itse koen, että avainsana onnistuneelle toiminnalle on ollut yhteistyö, joka on kummunnut siitä, että meillä täällä Pohjois-Karjalassa on ollut luottamus ja tahto tehdä yhdessä asioita yhteisen edun nimissä.

Sain olla jokunen viikko sitten kuuntelemassa puolustusvoimien koulutuspäällikön eversti Hannu Hyppösen esitelmää reservin koulutuksen ja vapaaehtoisen maanpuolustuksen kehittämisen perusajatuksista. Esitelmän aikana tulin yhä vakuuttuneemmaksi siitä, että puolustusvoimat ihan aidosti ja oikeasti haluaa maanpuolustus- ja reserviläisjärjestöt mukaan Suomen sotilaallisen maanpuolustuksen kehittämiseen. Puolustusvoimat on rakentanut meille reserviläisille uusia ja houkuttelevia urapolkuja kehittää itseämme sotilaina ja sodan ajan johtajina. Nyt tämä on enää meistä itsestämme kiinni, tartummeko tähän tilaisuuteen.

Lopuksi haluan vielä onnitella kaikkia Itsenäisyyspäivänä ylennettyjä ja palkittuja jäseniämme. Toivotan myös kaikille lukijoille rauhallista Joulun odotusta!

Juha Rytönen
Pohjois-Karjalan
Reserviupseeripiirin
puheenjohtaja

HOIVATKAA...

Reserviläisliiton saapuminen Pohjois-Karjalaan viettämään liittokokousta ei ollut sattumaa. Kyseessä oli selkeä tuen ja luottamuksen osoitus maakunnan maanpuolustusväelle, joka vastasi "huutoon" järjestämällä onnistuneet ja mieleen painuvat juhlat. Uskon, että jokainen osallistuja sai juuri sitä, mitä oli tullut hakemaankin.

Liittokokouksen poikkeuksellisen hyvä näkyvyys televisiossa ja lehdistössä on osoitus siitä, että Reserviläisliitto on iso ja merkittävä toimija, jonka sanomasta ollaan kiinnostuneita ja jota kuunnellaan. Kiitos kaikille teille uuterrille talkoolaisille ja kiitos kaikille teille osallistujille!

Itsenäisyyspäivänä juhlittiin Suomen 97 -vuotisjuhlaa. Aika saattaa tuntua pitkältä, mutta kovin nuorihan itsenäinen Suomi vielä on. Sotaveteraanien keski-ikä on tuota luokkaa ja vanhin elossa oleva on 105 -vuotias. On äärimmäisen tärkeää, että omanlaisemme identiteetti säilyy tulevillekin sukupolville ja vastuu siitä on meillä jokaisella.

Vaikka suomalaisten maanpuolustustahtoa ja isänmaallisuutta pidetään korkeana, olen kuitenkin huolissani varsinkin yleisen asevelvollisuuden kohtalosta ja perinnetyön vaalimisesta.

Asiantuntijat ovat yksimielisiä siitä, että yleinen asevelvollisuus on ainoa mahdollisuus puolustaa tätä maata. Meidän tulee kasvattaa lapsemme ja lapsenlapsemme siten, että heille ainoa oikea kyseeseen tuleva mahdollisuus on

suorittaa asepalvelus.

Tänä vuonna olen saanut seurata oman poikani taivallusta alokkaasta ryhmänjohtajaksi ja kohta hämmöttävään reserviin. Onpa ollut huikea ja haikea matka. Tunnen, että olen omalta sotainvalidi-isältäni saadun isänmaan rakkauden saanut siirrettyä seuraavalle sukupolvelle. Toivoo sopii, että lupaukset kertausharjoitusten viriämisestä todella toteutuvat ja jatkuvat tasaisena virtana.

Viimeisen kahden vuosikymmenen aaltoileva ja välillä ihan pohjamudissa rypeneet kertausharjoitusmäärät eivät tee hyvää reserviläisistä koostuvalle armeijallemme ja sen maanpuolustuskyvyille. Valitettavasti osa yrityksistä – ja jopa perinteisesti myötämielisistä kunta- ja seurakuntasektorista – on ryhtynyt painostamaan reserviläisiä hankkimaan lykkäystä tai kokonaan vapautusta harjoituksesta.

Entäpä veteraaniperintö ja sen vaaliminen? Kysyttäessä, ja varsinkin juhlapuheissa, jokainen meistä yksimielisesti sanoo tukevansa veteraaneja ja kunnioittavansa heidän tekemää uhrausta. Vaan missä ovat tekijät? Jos tarvitaan seppeleenlaskijaa tai kunniaavartiossa seisoo - lipaskerääjästä puhumattakaan, niin huomataan, että tekijöitä ei todellakaan ole liikaa.

Verukkeita keksitään ja kiirettä valitetaan, mutta samaan aikaan ilmaista kahvikuppia jonotetaan tuntitolkulla – jotkut jopa aamuyön tunneista

alkaan. Nämä ovat ainoastaan ja pelkästään arvovalintoja, eivät mitään muuta. Onneksemme on Timo Monosen ja Ilkka Savolahden kaltaisia veteraanityöntekijöitä, jotka aikaa ja vaivaa säästämättä ovat mukana. On teitä paljon muitakin pitkin maakuntaa, jotka teette hienoa työtä, mutta liian pieni ja liian työllistetty on tuo ydinjoukko ja kaipaa kipeästi vahvistuksia.

Kauteni Pohjois-Karjalan Reserviläispiirin puheenjohtajana lähestyy loppuaan ja on kiitoksen aika.

Kiitos kaikille teille tässä työssä mukana olleille sekä minua monin eri tavoin tukeneille. Kiitos aluetoimiston ja MPK:n väelle sekä veljespiirille ja erityisesti puheenjohtaja Juha Rytököselle.

Parhainta onnea uusille aloittaville puheenjohtajille niin piirissä kuin yhdistyksissään.

Valintani Reserviläisliiton liittohallitukseen kausille 2015- 2016 merkitsee, että kentällä tavataan edelleen.

"..... kohta poissa on veljet, muistakaa, heille kallis ol' maa. Kertokaa lasten lapsille lauluin, himmetä ei muistot koskaan saa!"

Hannu P. Martikainen
Pohjois-Karjalan
reserviläispiirin
puheenjohtaja

VUODEN LOPPUA JA UUDEN VUODEN ODOTUSTA

Vuosi alkaa hiljalleen kääntyä päätöksensä. Vuoden tapahtumat alkavat suurimmalta osin olla jo järjestetty ja kaikkien on aika kiireiden jälkeen rauhoittua joulun viettoon. Joulun ajan perinteiset Reserviupseerien ja Reserviläisten joulutulet ovat syttyneet ja syttyvät näinä aikoina eri puolilla Pohjois-Karjalaa. Tapahtumien pitopaikat ja ajankohdat löytyvät piirien sivustolta www.pkreservi.fi.

Vuosi 2015 tuo tullessaan muutoksia ja uusia asioita. Molempien piirien puheenjohtajat ovat saamassa päätökseen usean vuoden kestäneen tehtäväputken joka on huipentunut kahden vuoden piirin puheenjohtajan tehtävään. Lähtöjä on ollut paljon ja molemmat ovat edustaneet

piirejämme ansiokkaasti ja ovat varmasti tuoneet esille sitä tärkeää tehtävää mitä reserviläistoiminta edustaa maanpuolustuksessa.

Ja tervetuloa uudet piirien puheenjohtajat Jyrki ja Terho! Tekemistä riittää, mutta uskon yhteistyöllä saavamme pidettyä tehtävän rasittavuuden kohtuullisuuden rajoissa. Pohjois-Karjalassa järjestetään alkukesästä pitkistä aikaa suuri kertausharjoitus ja sitä varmasti ollaan odotettu laajalti reserviläisten piirissä.

Myös Karjalan Pojat -lehdessä tapahtuu muutoksia heti vuoden alussa. Vuosia päätoimittajan tehtävää hoitanut Armas Härkönen suuntaa kohti uusia haasteita ja

hän seuraajastaan on esittely toisaalla tässä lehdessä. Kiitokset Armakselle työn ansiokkaasta hoitamisesta, menestystä uusiin tehtäviin, ja tervetuloa Jukka hoitamaan päätoimittajan vaatavaa tehtävää.

Kiitän kaikkia yhteistyötahoja, tukijoitamme sekä jäsenistöämme kuluneesta vuodesta ja toivotan kaikille Rauhallista Joulua ja menestyksestä Uutta Vuotta 2015!

Yhteistyöterveisin

Arto Mulari
Pohjois-Karjalan
reserviläispiirien
toiminnanjohtaja

Kenraalimajuri Veli-Pekka Parkatti. Kuva: TaM Jouko Suikkari

Turvallisuusympäristö muutoksessa

Tämä vuosi on ollut poikkeuksellisen tapahtumarikas ja tulee jäämään historiankirjoihin vuotena, jolloin moni asia on ollut käännekohtassa.

Samanlainen käännekohta oli sata vuotta sitten vuosi 1914, jolloin alkoi ensimmäinen maailmansota. Se johti Venäjällä vallankumoukseen ja mahdollisti Suomen itsenäisyyden. Niin ikään vuosi 1944 on jäänyt erityisesti Suomen historiaan torjuntavoittojen ja syksyn -44 synkkien aikojen perusteella. Silloin maamme kohtalo itsenäisenä valtiona oli vaakalaudalla. Käännekohta omalla tavallaan oli 20 vuotta sitten myös vuosi 1994, jolloin lokakuun 16. päivänä äänestimme liittymisestä Euroopan unioniin.

Kuluneen vuoden aikana sotaa on käyty mm. Lähi-idässä ja Ukrainassa. Terroristijärjestöt ovat lisänneet toimintansa aktiiviteettiä eripuolilla maailmaa. Afrikassa on leviämässä tohoisa Ebola virustartunta ja poikkeuksellisia luonnonilmiöitä tuntuu olevan aikaisempaa runsaammin - vain muutamia mainitakseni. Venäjän ja lännen välit ovat kylmentyneet uskoakseni pitkäksi aikaa tulevaisuuteen.

Vaikka Suomeen ei kohdistu tällä hetkellä suoraa sotilaallista uhkaa, muutokset ovat kuitenkin mahdollisia. Uhkakuvat laajenevat ja sotilaallisen voimankäytön mahdollisuus säilyy, minkä johdosta sotilaallisen puolustuksen merkitys korostuu. Ukrainan kriisi osittaa, että sotilaallista voimaa voidaan käyttää enenevästi osana muita voimankäytön välineitä ja yhdistelmiä tai sillä voidaan uhata epäsuorasti.

Kriisit kehittyvät nopeasti

Sotilaallisen maanpuolustuksen toimintaympäristö muuttuu.

Voimankäytön muodot laajenevat ja samalla niiden väliset rajat hämärtyvät. Valtiollisen ja ei-valtiossa vaikuttamisen rajapinta on muuttumassa vaikeammin tunnistettavaksi. Edellisestä huolimatta konventionaalisen voimankäytön ja sillä uhkaamisen mahdollisuus kuuluu edelleen keskeisenä osana valtioiden keinovalikoimaan.

Toimintaympäristön muutosnopeuden, ennakoimattomuuden ja epävarmuuden vuoksi strategiset yllätykset ovat mahdollisia. Viime vuosien paikalliset ja alueelliset poliittiset kriisit, joihin on liittynyt asevoiman käyttöä, ovat tapahtuneet yllättäen ja nopean, vain muutaman kuukauden tilannekehityksen jälkeen (esimerkiksi Viron pronssisoturiikiistä 2007, Georgia 2008, jo vuonna 2010 alkanut Arabikevät, Ukraina 2014).

Hybridisodankäyntiä

Edelleen käynnissä oleva Ukrainan kriisi on esimerkki niin sanotusta hybridisodankäynnistä, jossa yhdistyvät sotilaalliset ja ei-sotilaalliset keinot, peiteoperaatiot, hyökkäykselliset informaatio-operaatiot, kyberhyökkäykset, taloudellinen, poliittinen ja sotilaallinen painostus, väestön sisäisten ristiriitojen lietsominen sekä epä määräisyyden ja epätasapainon lietsominen. Muutosnopeuden, ennakoimattomuuden ja epävarmuuden vuoksi strateginen ennakkovaroitus aika kaventuu ja yllätykset ovat mahdollisia. Sodan ja kriisin alkamishetken tunnistaminen ja ennakoiminen vaikeutuu.

Informaatio-operaatiot ovat siis entistä kiinteämpi osa nyky-aikaista voiman käyttöä ja sillä uhkaamista. Niillä vaikutetaan yhteiskuntaan, kansalaisiin ja asevoimiin. Informaatio-operaatiot sisältävät esimerkkeinä psykologiset ja kyberoperaatiot. Maamme toiminnan kannalta oleellista on ennaltaehkäisevä toiminta kuten ajantasainen lainsäädäntö, osaaminen ja yleisen tietämyksen lisääminen koko yhteiskunnassa. Jotta informaatio-operaatioita voidaan tunnistaa ja torjua, on oltava myös kyky toteuttaa niitä.

Riittävä puolustuskyky on taattava

Paras sotilaallisia uhkia ennaltaehkäisevä tekijä on tehtävien mukainen, riittävä puolustuskyky, jolle asettavat perusvaatimukset toimintaympäristön muutos ja Suomen geostateginen asema. Suomen asema sotilasliiton rajalla ja suurvallan naapurina on otettava huomioon laadittaessa johtopäätöksiä puolustusvoimien mitoituksesta ja kehittämisestä. Sotilaalliseen voimankäytön mahdollisuuteen on jatkossakin varauduttava pitämällä yllä riittävä puolustuskykyä, joka tekee mahdollisen hyökkäyksen kannattamattomaksi ja jo olemassaolollaan ennaltaehkäisee sotilaallisia uhkia.

Suorituskyvyn on oltava todellista, eli riittävästi hyvin koulutettuja joukkoja, jotka on varustettu riittävällä määrällä tehtävän edellyttämää materiaalia. Puolustuksen on toimittava maalla, merellä ja ilmassa sekä ns. kyber-ulottuvuudessa. Osa järjestelmistä on pidettävä korkeassa valmiudessa ja taktiikassa on hyödynnettävä kansallisia vahvuuksia. Aivan keskeistä

on, että puolustusvoimilla on yhteiskunnan vankka tuki ja puolustus on sekä kansallisesti että kansainvälisesti verkottunut.

Johtopäätöksenä toimintaympäristömme viimeaikaisesta muutoksesta on, että joukkojen korkean toimintavalmiuden merkitys on saamassa uudenlaisen painoarvon Euroopassa. Myös Suomessa puolustusvoimien tehtävien toteuttaminen edellyttää osalla joukoista nykyistä nopeampaa toimintavalmiutta. Nykyistä nopeampaan valmiuden kohottamiseen on oltava myös lainsäädännölliset edellytykset.

Liittoutuminen ei poista kansallisen puolustuksen merkitystä

Suomen Nato-keskustelua leimaa selvä tietämättömyys ja joskus jopa asioiden vääristely. Nato-jäsenyys ei missään tapauksessa olisi mikään säästöohjelma, sillä jäsenenäkin Suomi olisi itse vastuussa oman alueensa puolustuksesta. Koko maamme puolustaminen edellyttää paljon joukkoja, jotka voidaan tuottaa kustannustehokkaasti vain yleisen asevelvollisuuden kautta.

Jäsenyys aiheuttaisi joitain kustannuksia, mutta toisaalta saattaisi mahdollistaa säästöjä jollain aikajänteellä esimerkiksi kalustohankintojen osalta. Myös tiivistyvä puolustusyhteistyö Ruotsin kanssa voi johtaa säästöihin. Kansallisen puolustuskyvyn turvaaminen edellyttää joka tapauksessa lisääntyvää ja tiivistyvää puolustusyhteistyötä.

Puolustusyhteistyö ei ole sama asia kuin sotilaallinen liittoutuminen tai kollektiivinen puolustus. Puolustusliittoon kuuluvat ovat sitoutuneet puolustamaan

toisiaan, sopineet kuinka se tehdään ja harjoittelevat sen toteuttamista käytännössä. Tämä ennaltaehkäisevä pelote nostaa voimankäytön kynnyksiä. Puolustusliittoon kuulumattomat maat jäävät näiden sitoumusten ulkopuolelle. Ukrainan kriisi on yksi esimerkki siitä, että sotilasliittoon kuulumattomalla maalla ei ole yhteisen puolustuksen antamaa ennaltaehkäisykykyä ja turvaa, johon nojata. Siksi meidän suomalaisten on syytä pitää huolta omasta puolustuskyvystämme ja varauduttava puolustamaan Suomea tarvittaessa omin voimin. On kuitenkin muistettava, että liittoutumiskysymys ei ole ainoa määrittävä tekijä pohdittaessa Suomen puolustuskyvyn kehittämistä pitkällä aikavälillä. Puolustuksemme perustana on oltava oma kansallinen kyky, olimme sitten sotilaallisesti liittoutumattomia tai liittokunnan jäseniä.

Puolustusvoimauudistus toteutuu suunnitellusti

Kuten tiedätte, meneillään on puolustusvoimauudistus, jossa tavoitteena on saada puolustusvoimien toiminta ja talous tasapainoon. Käytännössä se tarkoittaa rakenteiden uusimista, joukko-osastojen, esikuntien ja laitosten lakkauttamista ja henkilöstön vähentämistä. Tässä rytkäkässä myös sotilasläänin esikunta lakkautetaan vuoden vaihteessa ja aluevastuun Pohjois-Karjalassa ottaa Kainuun Prikaati ja sen Pohjois-Karjalan aluetuomisto.

Menemättä lakkautuksen yksityiskohtiin, haluan kuitenkin todeta, että toimenpiteet ovat perusteltuja ja tarkoituksenmukaisia. Toivon ja uskonkin, että kansalaisten ja yhteistoiminta-

osapuolten näkökulmasta muutos ei näy puolustusvoimien toiminnan heikkenemisenä. Täällä Itä-Suomen sotilasläänin alueella on laadittu prosessikuvaus siitä, miten tuki muille viranomaisille ja maanpuolustustyölle käsitellään. Malli on jaettu kaikkien muidenkin sotilasläänien käyttöön. Tarkoitus on, että tuki pystytään tulevinakin vuosina toteuttamaan vakiintuneella tasolla.

Puolustusvoimien tehtävät eivät muutu

Vaikka organisaatiota supistetaan ja organisaatiotasoa madalletaan ja sodan ajan joukkoja vähennetään puolustusvoimien tehtävät ja puolustuksen toteuttamisperiaatteet eivät muutu. Tulevilla rakenteilla ja sodan ajan joukoilla pystymme tulevaisuudessakin puolustamaan maatamme, jos vain joukot saadaan varustettua. Kotimaan puolustus, puolustusvoimien ykköstehtävä, toteutetaan jatkossakin koko maan kattavana alueellisena puolustuksena, jota kehitetään parasta aikaa vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin.

Kehityksen kohteena ovat muun muassa joukkojen johtamisen reaaliaikaisuus ja nopeus sekä tilannetietoisuus, puolustushaarojen yhteisoperaatiokyky, taktiikka ja tulenkäyttö sekä informaatio- ja kybervaruuteen liittyvät toiminnot. Esimerkkejä Suomen resurssisiin ja kansallisen puolustuksen tarpeisiin perustuvasta kehittämisestä ovat parhaillaan käynnissä oleva maavoimien alueellisten joukkojen taistelutavan, kokoonpanojen ja varustuksen uudistus sekä paikallisjoukkojen luominen.

Yleinen asevelvollisuus

Yleinen asevelvollisuus on puolustuksen kivijalka. Sitä on jatkuvasti kehitetty vastaamaan ajan vaatimuksiin.

Siitä huolimatta sitä haastetaan jatkuvasti mm. sen harvinaisuudella ja kalleudella. Haastajat eivät ole kuitenkaan kyenneet tuomaan mitään sellaista vaihtoehtoa, joka nykytasoisella rahoituksella likimainkaan vastaisi yleisen asevelvollisuuden kautta tuotettavaa puolustuskykyä. Esimerkiksi ammattiarmeijalla, jonka kustannukset nousisivat kaksinkertaisiksi, ei kyettäisi puolustamaan koko Suomea. Merkillepantavaa on myös, että Ukraina otti uudelleen käyttöön viimevuonna lakkauttamansa asevelvollisuuden ja Ruotsissa käydään asevelvollisuuden palauttamisesta keskustelua.

Rahoituksen haasteet

Lisärahoituksen osoittaminen maanpuolustukseen on tietenkin haasteellista, kun samalla kurotaan kestävyysvajetta kiinni miljardeilla euroilla. Toisaalta on hyvä muistaa, että ensi vuonna puolustusbudjettimme on yli kymmenen prosenttia alhaisempi kuin vuonna 2011 rakenteellisten uudistusten ansiosta, mutta myös materiaalihankintojen leikkauksen vuoksi.

Jos Suomen puolustusbudjetin tasoa vertaa lähialueemme maiden budjetteihin, voi todeta, että Norjan ja Ruotsin kasvavat puo-

lustusbudjetit ovat euromääräisesti Suomeen nähden yli kaksinkertaiset.

Naapurimaamme Venäjä lisää merkittävästi puolustusmäärärahojaan ja toteuttaa laajaa varusteluohjelmaa. Baltian maissakin puolustusbudjetit ovat hienoisessa nousussa ja niiden puolustuksen tukena on Nato-maiden lentokalustoa ja Yhdysvaltojen joukkoja. Kokemukset monista maista osoittavat, että puolustuksen romuttaminen rajuin budjettileikkauksin käy nopeasti, mutta uudelleen rakentaminen on hidasta.

Lokakuun ensimmäisenä päivänä julkistettiin Ilkka Kanervan johtaman, noin vuoden työskennelleen parlamentaarisen selvitysryhmän loppuraportti.

Raportissa eduskunnassa edustettuna olevat puolueet suosittavat lähes yksimielisesti puolustusvoimille asteittain nousevaa lisärahoitusta tämän vuosikymmenen loppuun.

Raportissa suositeltu lisärahoitus palauttaisi noin puolet vuonna 2011 päätetyistä leikkauksista. Lisärahoitus tarvitaan 1.1.2015 voimaan astuvan organisaation ja puolustusjärjestelyn toimivuuden ja uskottavuuden takaamiseen. Rahoitus turvaisi uuden, pienemmän rakenteen ylläpidon - ei kehittämistä.

Puolustusmateriaalin osalta selvitysryhmän raportissa suositellulla lisärahoituksella pystytään paikkaamaan lähivuosina vanhentuvien asejärjestelmien aiheuttamat suorituskykypuutteet, mutta uusia suorituskykyä ei pystytä luomaan.

Kertausharjoitusten määrä kasvaa

Hallituksen tekemien puolustusbudjettileikkausten vuoksi viime vuonna koulutettiin puolustusvoimien kertausharjoituksissa vain 3366 reserviläistä. Tänä vuonna luku on noin 4500. Ensi vuonna on tarkoitus kouluttaa puolustusvoimien kertausharjoituksissa 18 000 reserviläistä. Sitäkin määrää voidaan pitää minimitarpeena.

Kertausharjoitukset ovat osa asevelvollisuutta. Kertausharjoitusten määrän taas noustessa tavoitetasolle, on haasteena lykkäysprosentin pitäminen riittävän alhaisena. Toivon kaikilta maanpuolustusjärjestöiltä tukea siihen, että jokainen kertausharjoitukseen kutsuttu reserviläinen tuntisi vastuunsa ja myös esimerkiksi töidensä puolesta voisi osallistua kertausharjoituksiin.

Puolustusvoimien kertausharjoituksia täydentää ja yleistä kriisi- ja valmiutta tukee Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen MPK:n antama koulutus. MPK on puolustusvoimille strateginen kumppani. Se järjesti vuoden 2013 aikana yli 1700 kurssia. Reserviläisille kohdennettuja kursseja oli 1240. Kaikille avointa varautumis- ja turvallisuuskoulutusta oli 514 kurssia. Koulutukseen osallistui yli 45 000 henkilöä. Koulutusvuorokausia kertyi 76 000. Kurssityytyväisyyden keskiarvo oli 4,27 (asteikko 1-5). Koulutuksen toteuttajina on yli 2000 vapaaehtoista kouluttajaa. Kannustankin kaikkia kansalaisia osallistumaan MPK:n toimintaan koulutettavina ja myös kouluttajina.

Tärkeintä maanpuolustuksessa on tahto

Vapaaehtoisuuteen perustuvalla yhdistystoiminnalla on maassamme pitkät perinteet. Yhdistysten toimintakenttä kattaa inhimillisen elämän eri alat ja esimerkiksi maanpuolustusta ja kokonaisturvallisuutta tukevien järjestöjen ja yhdistysten työ on erittäin tarpeellinen lisä eri viranomaisten pienenevin budjettivaroin tekemälle työlle.

Kaikkein tärkein tekijä maanpuolustuksessa on aina tahto. Pelkällä tahdolla ei maata kyetä menestyksellisesti puolustamaan, mutta maanpuolustushenki, joka ilmenee erilaisena vapaaehtoisena maanpuolustustyönä, positiivisena suhtautumisena puolustusvoimiin ja kansalaisvelvollisuuksiin on keskeinen osa ennaltaehkäisykykyä.

Maanpuolustusjärjestöillä on tärkeä merkitys puolustuksemme uskottavuudessa tänäkin päivänä. Ne ylläpitävät ja kasvattavat kansalaisten maanpuolustustahtoa, levittävät maanpuolustustietoutta, kannustavat kansalaisia osallistumaan vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen ja sen kehittämiseen sekä toimivat aktiivisesti ja vastuullisesti vapaaehtoisessa maanpuolustuskentässä. Tämän työn merkitystä ei voi liikaa korostaa.

Komentajakauteni nyt päättyessä haluan lausua parhaat kiitokset Pohjois-Karjalan maanpuolustusväelle ja yhteistoimintaosapuolille. On ollut ilo tehdä kanssanne työtä isänmaan hyväksi. Toivotan teille parhainta menestystä tuleville vuosille, joilta ei tule haasteita puuttumaan.

*Kenraalimajuri
Veli-Pekka Parkatti
Itä-Suomen Sotilasläänin komentaja
Ulkokuva: Puolustusvoimat*

Itsenäisyyspäivänä 2014 ylennetyt

Tasavallan presidentti on ylentänyt seuraavat reservin upseerit
6.12.2014

Sotilasarvoon MAJURI

Määttä Jukka Ilmari Kontiolahti PKARALTSTO

Sotilasarvoon: KAPTEENI

Mustonen Jari Pekka Polvijärvi PKARALTSTO
Partti Jouni Ilmari Joensuu PKARALTSTO
Tolvanen Tero Juhani Rääkkylä PKARALTSTO
Tolvanen Timo Kalervo Liperi PKARALTSTO

Sotilasarvoon: YLILUUTNANTTI

Kananen Kauko Sakari Kontiolahti PKARALTSTO
Kukko Sami Antero Joensuu PKARALTSTO
Saastamoinen Mikko Viljo Antero Joensuu PKARALTSTO
Söder Aapo Antero Kontiolahti PKARALTSTO
Vartiainen Juha-Pekka Joensuu PKARALTSTO

Sotilasarvoon: LUUTNANTTI

Joenväärä Tomi Mikael Joensuu PKARALTSTO
Manni Matti Johannes Joensuu PKARALTSTO
Pulkkinen Ville-Petteri Joensuu PKARALTSTO
Sotti Kristian Miika Juhani Kontiolahti PKARALTSTO

Sotilasläänin komentaja on ylentänyt seuraavat reservin aliupseeristoon ja miehistöön kuuluvat 06.12.2014:

Sotilasarvoon: SOTILASMESTARI

Hyttinen Jouni Tapani Liperi
Saarelainen Ilpo Petteri Kontiolahti
Veikkolainen Jukka Pekka Polvijärvi

Sotilasarvoon: YLIVÄÄPELI

Virolainen Pertti Olavi Joensuu

Sotilasarvoon: VÄÄPELI

Karvinen Paavo Ilmari Liperi

Sotilasarvoon: YLIKERSANTTI

Huttunen Seppo Olavi Joensuu
Katainen Vesa Matti Joensuu
Lappalainen Markku Tapio Ilomantsi
Martikainen Jukka Tapani Lieksa

Ovaskainen Kalle Tapani
Palviainen Janne Petteri
Siren Aki Olavi

Valtimo
Kontiolahti
Kitee

Sotilasarvoon: KERSANTTI

Hautakangas Jukka Antero Joensuu
Makkonen Ilkka Petteri Kitee
Meriläinen Anssi Paavo Juhani Kontiolahti
Pitko Anni Eveliina Joensuu
Pättilä Samu Antero Joensuu
Sällinen Juha Tuomas Joensuu

Sotilasarvoon: ALIKERSANTTI

Heinonen Markku Juhani Tohmajärvi
Hoskonen Jaakko Aleks Kontiolahti
Huurreoksa Jouko Tapani Joensuu
Juvonen Jani Tapani Tohmajärvi
Korhonen Juha Petteri
Kukkonen Ilkka Antti Kalevi Joensuu
Laine Esa Tapani Joensuu
Lyytikäinen Olli Heikki Liperi
Martikainen Antti Mikael Nurmes
Nissinen Jonna Annika Outokumpu
Parviainen Nikolai Otto Aleksanteri Joensuu
Salakka Miika Santeri Joensuu
Savolainen Marjo Hannele
Sirviö Juha Pekka Liperi
Sirviö Tomi Juhani Joensuu

Sotilasarvoon: KORPRAALI

Hassinen Juha Antero Joensuu
Hiltunen Tero Juhani Joensuu
Ikonen Aki Tapani Lieksa
Kuosmanen Tero Untamo Outokumpu
Lintunen Teemu Aleks Joensuu
Mäkinen Antti Lauri Tapani Nurmes
Uski Johan Aleks Antinpoika Joensuu

Sotilasarvoon: YLIRAJAJÄÄKÄRI

Ahokas Aarno Rikhard Asser Joensuu
Hassinen Marko Antero Joensuu
Nevalainen Marko Olavi Joensuu

Marskin Malja -juhlassa 2014 palkittuja

Itsenäisyyspäivän tienoilla järjestettävässä Marskin Malja -tilaisuudessa huomioidaan ylennettyjä sekä ansioituneita reserviläisiä. Kuva: Armas Härkönen.

Reserviläisliitto

Eversti Jouni Mattila RES Kam PKarAITsto
Ylik Reijo Hiltunen RES Kam Ilomantsi
Yliv Ilkka Savolahti RES Kam Joensuu
Vääp Ari Matveinen RES Ham Ilomantsi

Vapaaehtoisen maanpuolustustyön mitalitoimikunta

Yliv Aimo Issakainen VE mp työn Ham Joensuu

P-K:n Reserviupseeripiiri

Ylik Hannu P. Martikainen P Ham Juuka
Zwei-Tage-Wanderung Fulda sotilasmarssimitali
Maj Harri Norismaa KV marssimitali JoeResUps
Kapt Juha Rytönen KV marssimitali KontResUps
Ylil Jyrki Huusko KV marssimitali JoeResUps
Ylil Sami Mattila KV marssimitali OulResUps

Ltn Pertti Saarelainen
Sotmest Altti Lindgrén

KV marssimitali JoeResUps
KV marssimitali SSavSb

P-K:n Reserviläispiiri

Kapt Juha Rytönen
Anna-Liisa Ala-Poikela
Alik Mika Issakainen
Kers Jaakko Gustafson
Alik Jani Tahvanainen

P Ham Kontiolahti
P Pam Kontiolahden Sotilaskotiyhd
P Pam Joensuu
P Pam Joensuu
P Pam Joensuu

Reserviurheiluliitto

Ylik Juhani Simonen
Alik Pekka Ratilainen
Yliv Ari Hevonkoski
Kers Hannu Parviainen

RESUL Ham/res Kontiolahti
RESUL Ham/res Kontiolahti
RESUL Pam/res Kontiolahti
RESUL Pam/res Kontiolahti

Kunniavartiossa on aina juhlava tunnelma

Meille monilla aktiivisesti vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekeväille osallistuminen jouluaaton kunniavartioon sankarihautoilla on tärkeä osa joulun viettoa. Vuosikymmeniä jatkunut pääasiassa reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöjen ylläpitämä perinne on hieno tapa osoittaa kunnioitusta viime sodissa kaatuneille sankarivainajille. Viimeistään kunniavartiossa seistessä unohtuvat joulun valmisteluun liittyvät kiireet ja mieli alkaa rauhoittua joulun sanomaan. Millaisia ajatuksia kunniavartiossa seistessä päässä liikkuu? Olen pyytänyt muutaman aktiivireserviläisen mielteitä kunniavartioinnin aikana pintaan nousevista mietteistä ja tuntemuksista

Juha Rytkönen

Joka joulukuukausi on ilmoja pidellyt, mutta eipä tuo ole haitannut vaakatasossa kasvoin kiittävä lumi tai yli 30 asteen pakkaset. Kunniavartiossa seistessä tulla miettineeksi, millaista talvi- ja jatkosodan vartiomiehillä, kuolemanpelko kainalossa, on ollut yli 40 asteen pakkasissa. Sankaripatsaalla tuntuu hyvältä ja kunniaakkaalta seisoa ja seurata, kun ohikulkijat hiljentyvät hetkeksi kynttilälälyhtyneen ennuun jatkajat omaistensa haudoille. Lapset ovat joskus osoitelleet meitä vartiomiehiä ja kyselleet: "Äiti, onko nuo oikeita, eläviä ihmisiä?" Hautausmaalle poikkeajat ovat olleet mielisään, kun näkevät vartiomiehet Sankaripatsaalla. Vartiossa seistessä tunnen mielihyvää perinteen jatkumisesta ja samalla ainakin minä muistelen edesmenneitä ja olemassa olevia omaisia, sukulaisia ja ystäviä. Jo vain on kunniallinen teko tämä reserviläisten ja sotilaiden kunniavartiot.

Otto Smolander

Yksi joka vuosi toistuvista aja-

tuksista sankareidemme edessä seistessä on että onpa mukava ja helppo seistä kun kukaan ei ammu kohti. En tiedä mistä moinen ajatus tulee, mutta joka vuosi se on mielessä. Lisäksi monta kertaa mielessä liikkuu muistot kohtaamistani sotaveteraaneista ja siitä miten todellisuus on nyt eri. Nuoret, paljon nykyistä minääni nuoremmat on viety sotimaan. Revitty juuriltaan ja pistetty ampumaan ihmisiä. Ja miten kuitenkin ihmiset nykyisin tulkitsee menneitä sotia ja entistä aikaa oman nykyisyyden kautta. Että miltä se on silloin ihan "oikeesti näyttänyt tai tuntunu." Joskus tulee mieleen myös se että kumpi sitten olisi lopulta isompi juttu.. riski tulla ammutuksi itse.. vaiko ampua toinen ihminen.

Lopulta tämän kaiken ajatusmyrskyn jälkeen on melko puhdistunut ja rauhallinen olo.. ja joulumieli!

Erno Rautiainen

Kunniavartiovuoro Liperin Sankarihautoilla on minulle tärkeä osa joulua. Vartiossa olen ollut liki kolmekymmentä kertaa. Sää on vaihdellut yli 20 pakkasasteen hyytävästä kylmyydestä hankien keskellä nollakeliin ja harmaan paljaaseen maahan. Perimmäinen syy vartiossa seisomiselle on

halu kiittää ja kunnioittaa niitä viime sotiemme sotureita, jotka antoivat henkensä itsenäisen Suomen puolesta.

Itselleni kunniavartiot ovat myös tärkeä osa pohjoiskarjalaista maanpuolustustyötäni. Vuoden aikana minulla espoolaisena ei ole kovinkaan montaa mahdollisuutta osallistua vanhan kotimaakunnan tapahtumiin. Liperin Reserviupseerien jäsenyys onkin minulle yksi tärkeä side yhteydenpitoon Pohjois-Karjalaan.

Liperissä lähdekohtaisesti vartiossa on yhtä aikaa yksi reserviupseeri ja yksi aliupseeri. Vuosien aikana minulla on ollut mahdollisuus olla vartiossa parikymmentä kertaa veljeni Juhan kanssa. Viime vuosi, jouluaatto 2013, jäi erityisesti mieleen, paitsi lumettomana ja lämpimänä myös siksi, että silloin minulla oli ensimmäistä kertaa mahdollisuus olla vartiossa oman poikani kanssa. Karri oli silloin aliupseerioppilana joululomalla Santahaminasta. Siitä huolimatta tai ehkä juuri siksi, hän oli heti suostuvainen kunniavartioon.

– Kunniatehtävä, joka on hoidettava, poika totesi, kun asiaa häneltä tiedustelin.

Kunniavartiovuoroni on useimmiten ollut kahden maissa

aattopäivänä. Lyhyt talvipäivä hämärtyy jo vuoron aikana. Reserviläiset Toivolan Mikon johdolla syyttävät roihut Sankarihautoille. Arkiset kiireet rauhoittuvat puolen tunnin vartiovuoron aikana. Vahdinvaihdon yhteydessä toivotaan hyvät joulut seuraaville vartijoille. On aika riisua lumipuku pois, käydä lapsuuden kodissa glögillä ja palata takaisin kirkonmäelle jouluaaton hartaushetkeen. Joulukuukausi, kiire on poissa muutaman päivän.

Janne Kosonen

Olen seisonut jouluaaton kunniavartiossa tämän vuosittain jouluna. Kunniavartio on kirjaimellisesti pysäyttävä hetki, sillä silloin ovat joulun valmistelukiireet takana ja rauhoittuminen joulun viettoon alkaa. Pukeutuminen lumipukuun, muodossa marssiminen vartiopaikalle ja kunniavartiossa seisominen omiin ajatuksiin syventyneenä on aina sykähdyttävä kokemus. Vartiovuoroani suorittaessani ajatukseni vaeltavat veteraaneihin, jotka lumipuvuissaan turvasivat maamme itsenäisyyden talvisodassa. Veteraanien rivit ovat harvenneet ja viime vuosina harvassa ovat olleet ne veteraanit, jotka voimakkaan tunnelatauksen sisältävällä vapisevalla äänellä ovat muistopaadelle kynttilää tuodessaan todenneet, että siellä Kollanjoella minäkin palelin. Vartiossa seistessäni kuuntelen lumen narskuntaa ja etsin sieltä tutujen askelten kaikua, sillä vartiointi sujumista on aina ollut seuraamassa myös perheeni sekä silloin tällöin myös meille joulunviettoon saapunut Airanoppini Joutsenosta. Kunniavartiossa seisominen on minulle kunnianosoitus veteraaneille ja suurta kiitollisuutta tuntien olen varma, että emme anna tulen sammua.

Harri Norismaa

Olen saanut osallistua tässä maakunnassa jouluaaton kunniavartioihin kolmella eri sankarihautausmaalla muistopaadella. Sama sisäisen rauhan tunne on näemmä saavutettavissa aaton hämärässä tai jo pimeyden laskeuduttua paikasta riippumatta.

Kaikki haudoissa lepäivät, kalleimman uhrinsa isänmaalle antaneet, ovat nimittäin hautakivissä. Edesmenneitä, joita ei ole ollut mahdollista tavata. Suuri kunnioitukseni heitä kohtaan kumpuaa, koska nämä ihmiset ovat pääosin oman isäni ikäluokkaa ja jotkut heistä samoja sotapolkuja tarponeita aseveljiä.

Kunniavartion ohi kulkevat ihmiset pysähtyvät usein vartiointiin. Mukana olevat lapset kyselevät aikuisilta; miksi heitä ehkä hieman pelottavatkin lumipukuiset hahmot seisovat hiljaisina ja liikkumattomina paikallaan. Siinä paikassa vanhemmat harvoin jäävät vastustaan antamaan. Toivottavasti asia ei kuitenkaan unohdu ja lapsoset saavat vastauksia kysymyksiinsä.

Kunniakas vartiotehtävä on usein jouluaaton taitekohta. Kiire on takana, vartiovuoron jälkeen odottaa lämmin sauna ja perinteikäs jouluaateria sekä muut joulunajan perinteiset tapahtumat. Jo vartiotehtävään sonnustautuminen ja valmistautuminen on osaltaan askel joulun hartaaseen tunnelmaan.

Toivon, että mahdollisimman monella reserviläisellä ja maanpuolustustahtoisella ihmisellä olisi tulevina jouluna mahdollisuus osallistua aaton kunniavartioihin ja sen myötä päästä osalliseksi tähän perinteeseen ja näissä kirjoituksissa kuvattuihin tunnelmiin.

Pekka Laakkonen

*Kuvat:
Ari Hevonkoski*

Pitkän lehtimiesuran tehnyt Jukka Ignatius (keskellä) siirtyy nyt Karjalan Pojat -lehden päätoimittajaksi. Tehtäväkenttää selvittivät piirien puheenjohtajat Hannu P. Martikainen (vas.) ja Juha Rytönen. Kuvaaja: Arto Mulari.

Jukka Ignatius Karjalan Poikien päätoimittajaksi

Tohmajärveläinen Jukka Ignatius on valittu Karjalan Poikien uudeksi päätoimittajaksi. Ignatius aloittaa työnsä päätoimittajana ensi vuoden alusta.

Jukka Ignatiuksella on takanaan pitkä lehtimiesura. Hän on työskennellyt muun muassa Sanomalehti Karjalaisen aluetoimittajana Kiteellä 1970-luvun lopusta yli kahdeksan

vuotta. Tohmajärven Värtsilän Lehden päätoimittajana ja toimitusjohtajana hän työskenteli 1980-luvun loppupuolella ennen siirtymistään Sotkamo-lehden päätoimittajaksi vuonna 1989.

Sotkamosta Ignatius siirtyi vuonna 2000 Alma Median kustantaman Suur-Keuruu-lehden päätoimittajaksi. Sen työn ohella hän toimi Kuorevesi-Mänttä-Vilppulan, Kurun Sanomien ja Ylä-Pirkanmaan Vekkarin päätoimittajana. Vuonna 2008 Ignatius kutsuttiin Valkeakosken Sanomien päätoimittajaksi, jota tehtävää hän hoiti kolme vuotta. Vanhempien sairastuttua vakavasti Ignatius jäi pois työelämästä vuonna 2013 Jämsän Seudun päätoimittajan tehtävästä.

Jukka Ignatius muutti vaimonsa kanssa Tohmajärvelle tämän vuoden syksyllä. Ignatiuksilla on kaksi lasta ja kaksi lastenlasta.

Sotilasarvoltaan Jukka Ignatius, 60, on reservinmajuri. Varusmiespalveluksensa hän suoritti Kontiorannassa Karjalan Jääkäripataljoonassa. Asuinpaikkakunnillaan hän on toiminut reserviupseeriyhdistysten hallintotehtävissä sekä MPK:ssa.

Jukka Ignatius toivoo, että häneen otetaan rohkeasti yhteyttä Karjalan Pojat-lehteen liittyvissä asioissa ja muutenkin. Työpaikkana tulee olemaan kotitoimito. Hänet tavoittaa puhelimella numerosta 040 8338342 sekä sähköpostilla jukkaskari.ignatius@gmail.com.

Päätoimittajan palsta

Kiitoksia ja heippa!

Joulupalat syttyvät pihapiireihin ja joulu- ja erätulia sytytellään ahkerasti eri puolilla maakuntaa ja maata. Karjalan Poikien perinteisesti jouluisia etusivua koristaa tällä kertaa Kontiolahden kirkko ja sen joulutunnelmat nettivastaavamme Ari Hevonkosken ikuistamana. Haluan lausua Arille mitä kauneimmat kiitokset näistä ja monista muistakin hyvistä ”laukauksista” vuosien varrelta.

Uusi mies, monien lehtien päätoimittajana toiminut Jukka Ignatius astuu nyt lehden päätoimittajan lapikkaisiin ja toivotan hänet sydämellisesti tervetulleeksi hommiin. Ansioluettelosta päätellen lehden asiat tästä lähtien sen kun vain ”pysyy ja paranoo”. Jos tällaisen reserviin siirtyvän ”saunamajuriin” mielipiteitä tai neuvoja enää kaivataan, niin lehden sivumäärän pienentämistä kannat-

taisi harkita. Ilmoitustulot eivät näytä olevan ainakaan kasvamaan päin ja muukin aineisto on useimmiten ”hakusassa”. Tosin tähän lehteen on tavaraa ollut tarjolla mukavasti.

Kiitän Pohjois-Karjalan Reserviupseeri- ja Reserviläispiiriä, Maanpuolustuskoulutusyhdistystä, Puolustusvoimia, Rajavartiostoa, Karjalan Poikien Kilttaa, kaikkia yhteistyökumppaneita, yhdistyksiä ja niiden jäseniä sekä piirien puheenjohtajina ja toiminnanjohtajina toimineita henkilöitä ja lehden ahkeria avustajia mielestäni aivan erinomaisesti sujuneesta yhteisestä taipaleesta. Erityiskiitoksen ansaitsee LiperLaser ja Riitta Parkkinen lehden lopullisena kokoajana. Myös Lehtisepät Oy:n painojälki on ollut hyvää. Ehkäpä ja toivottavasti ”törmäilemme” tulevaisuudessakin mitä ihmeellisimmissä yhteyk-

sissä.

Onnittelut ylennetyille ja muille palkituille!

Kaikkea hyvää (myös joulua ja uutta vuotta) teille kaikille!

Armas Härkönen

Viime vuonna hiljennettiin reserviläisten joulutulille Iiomantsissa marraskuun viimeisenä päivänä. Kuva: Armas Härkönen.

Joulutulet 2014

Luettelossa on lehtemme painoon mennessä tiedossa olleet joulutulitapahtumat. Lisää tapahtumatietoja ko. ajankohdan lähestyessä löytyy muun muassa sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalta.

Nurmeksen reserviläisten Joulutulet on 10.12. klo 18.00 Nurmeksen-Talon rannassa.

Seurakunnan edustaja on kirkkoherra Arto Tuokkola ja evankeliumin lukee Antti Lanki.

Kiteen reserviupseerien, Kiteen reserviläisten ja Kiteen seurakunnan perinteiset Joulutulet syttyvät torstaina 11.12. klo 18.00. Metsäkirkon maastossa Hutsissa. Opastus Savinkontieltä jätkänynttilöin ja roihuin. Glögitarjoilu, makkaranpaistoa, joululauluja Timo Hacklinin haitarisäestyksellä ja seurakunnan edustajan puhe, rovasti Sakari Takala. **Huomioi muuttunut paikka!**

Outokummun Reserviupseerit sekä Outokummun Reserviläiset

Perinteinen tapahtuma, Reserviläisten Joulutulet, on Outokummussa perjantaina 12.12.2014 klo 18.00 Vanhalla Kaivoksella.

Kontiolahden Reserviupseerit sekä Kontiolahden Reserviläiset

Joulutulet-tapahtuma järjestetään Kontiolahdella, kirkon vieressä Veteraanipuistossa 12.12.2014 klo 17.30. Tapahtuma järjestetään yhteistyössä Kontiolahden reserviläiset Ry:n kanssa. Tapahtumassa on mahdollisuus kahvittelemaan ja makkaranpaistoon.

Liperin reserviläisjärjestöjen perinteiset Joulutulet sytytetään yhdessä Pohjois-Karjalan Jahtinaisten kanssa torstaina 18.12. klo 18.00 Liperin Kirkkorannassa. (Roihuopasteet parkkialueelta).

Tulien äärellä hiljennetään joulun sanomaan, kappalainen Ulla Pitkäsen kertomana, julistetaan joulurauha metsäneläimille ja nautitaan nuotiomakkaraa, joulupiparia ja mehua.

Tervetuloa kaikki reserviläiset, jahtinaiset ja lähiseudun asukkaat perheineen yhteiseen nuotiohetkeen ja hiljentymään joulun odotukseen. Lisätietoja Jussi Hirvonen puh. 0400 167 130.

Valtimon joulutulet järjestetään torstaina 18.12. klo 18.

Taisteluharjoitus. Kuva: Kainuun prikaati/Satu Hujanen

Kainuun prikaati - ”ASENTO 2015”

Puolustusvoimat uudistaa vuosina 2012-2015 toimintaansa. Ydintavoitteena on varmistaa, että puolustusvoimilla on edellytykset täyttää tehtävänsä sekä ylläpitää Suomen sotilaallinen puolustuskyky tarkoituksenmukaisella tasolla aina 2020-luvulle asti.

Toimintojen uudelleenjärjestelyistä huolimatta puolustusvoimat turvaa jatkossakin koko maan koskemattomuuden. Uudistus on tarkoitus saattaa valmiiksi vuoteen 2016 mennessä. Muutos kattaa puolustusvoimien sodan ja rauhan ajan rakenteet ja toimintatavat. Uudistus on edennyt hyvin ja puolustusvoimat on valmis muutokseen vuoden 2015 alkaessa.

Kajaanissa toimiva Kainuun prikaati on muutoksen jälkeenkin maavoimien suurimpia joukko-osastoja. Kainuun prikaatin päätehtävä on varusmiesten ja reserviläisten kouluttaminen Pohjois-Suomen erityisolosuhteisiin.

Erityisosaamisemme keskittyy korpi-taisteluun laajoilla alueilla maavoimien uudistetun taistelutavan hengessä. Prikaati kouluttaa vuosittain noin 4000 varusmiestä ja 1500-2000 reserviläistä. Varusmiehistä noin 10 prosenttia tulee Pohjois-Karjalan alueelta.

Kainuun prikaati ylläpitää ja kehittää puolustusvalmiutta ja tukee muita viranomaisia antamalla virka-apua. Varuskunnassa työskentelee yli 600 henkilöä eri organisaatioissa. Prikaati on Kajaanin kolmanneksi suurin työnantaja.

Aluetoimistot maakunnissa

Uudistukseen liittyen prikaati on vastaanottanut Pohjois-Karjalan, Pohjois-Savon sekä Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun aluetoimiston perustamisen suunnittelusta ja niiden liittämistä Kainuun prikaatiin 1.1.2015 alkaen. Päätöksen on tehnyt tulevien aluetoimistojemme henkilöstö.

Kainuun prikaatin alaiset aluetoimistot Oulussa, Joensuussa sekä Kuopiossa vastaavat asevelvollisuusasioista ja erityisesti paikallispuolustuksen kehittämisestä

alueillaan. Kainuun prikaatin osalta muutos on ollut ja on iso. Prikaatin katse on jo kahden vuoden ajan keskittynyt entistä enemmän puolustusvoimauudistuksen suunnitteluun ja vuoden 2014 ajan uudistuksen toimeenpanon yksityiskohtien hioamiseen.

Pohjois-Karjala muutoksessa etujoukoissa

Pohjois-Karjalan osalta muutokset alkoivat isolta osin jo vuoden 2014 alusta Pohjois-Karjalan prikaatin toimintojen lakatessa Kontiorannassa.

Prikaati on hoitanut jo vuonna 2014 ison osan Pohjois-Karjalan yhteistoimintatarpeista. Yhteistyö Pohjois-Karjalan Rajavartioston ja Pohjois-Karjalan aluetoimiston kanssa on lähtenyt hyvin käyntiin. Varusmiehemme ovat jo toteuttaneet veteraanikeräykset Pohjois-Karjalan alueella. Jatkossa Pohjois-Karjalan prikaatin kiltta tulee myös näkymään juhlistamme ja sekä Hurtti-Ukko-lehdessä.

Prikaati on ottanut myös vastuun Sotinpuron harjoitusalueesta ja joukkoyksikkömme ovat aloittaneet har-

joitustoiminnan alueella vuoden 2014 kuluessa. Tulevana vuonna prikaati näkyy Pohjois-Karjalassa monin tavoin, sillä osallistumme esimerkiksi Farmari 2015 -näyttelyyn ja syksyllä pidettävään Paloaukea-päivään.

Prikaatin komentaja on asettanut meille vuoden 2014 yhdeksi avaintehtäväksi: ”Valmistellaan aluetoimistojen johtoon otto ja vastuut neljässä maakunnassa”. Yhteistoimintatapaamisia tulevissa maakunnissa on ollut jo useita ja niitä tulee talven aikana olemaan monta. Uusien maakuntiemme avainhenkilöstö on ottanut meidät vastaan positiivisella asenteella. Jo tähän mennessä Pohjois-Karjalan maanpuolustusväen aktiivinen ote on painunut mieliimme.

Apulaiskomentaja katsoo maakuntiin

Viranomaisyhteistyön ja siihen liittyvien sopimusten valmistelu on käynnissä ja syksyllä saimme työtä johtamaan apulaiskomentajan, eversti Heikki Taavitsaisen. Hän aloitti Kainuun prikaatissa 1.10.2014. Apulaiskomentaja ottaa joh-

toonsa aluetoimistomme 1.1.2015 ja tulee olemaan monessa asiassa prikaatin kasvot ympäröivän yhteiskunnan suuntaan.

Kainuun prikaatin loppukiri kohti ”Väli-Suomen” prikaatia on käynnissä. Työtä tehdään yhdessä aluetoimistojen osaajien kanssa.

Tulevat tehtävät ovat hahmottuneet henkilöstöllemme ja perusasia on tunnustettava: työtehtävämme tulevat entisestään kasvamaan vuonna 2015. Olemme jo aloittaneet kahden merkittävän johtamamme vuoden 2015 tapahtuman suunnittelun: valtakunnallisen lippujuhlapäivän paraatin Oulussa sekä maavoimien ”pääsotaharjoituksen” Pohjois-Karjalassa. Ne antavat sopivasti esimakua prikaatimme tulevista valtakunnallisista tehtävistä ja vastuista.

Minulle on vuoden 2014 aikana tullut tunne, että niskalenkki uudistuksesta on otettu. Prikaati näkyy tulevissa maakunnissamme, yhteistyökuviot hioutuvat ja suunnittelu tulevaisuuden osalta on hyvässä vauhdissa.

Kainuun prikaati on valmis yhteistyöhön Pohjois-Karjalan maanpuolustusväen ja kaikkien yhteistyökumppaneiden kanssa vuoden 2015 alusta.

Hyvää joulun odotusta!

Kainuun prikaatin portti. Kuva: Kainuun prikaati/Satu Hujanen

Esikuntapäällikkö, eversti Kari Pietiläinen
Kuva: Puolustusvoimat

MAAVOIMIEN TAISTELUTAPA U

Maavoimien taistelun kehittämisen tarve

Puolustusvoimauudistuksessa Maavoimat siirtyy uuteen organisaatioon vuoden 2015 alusta.

Organisaatiouudistus näkyy Puolustusvoimien ulkopuolelle pääasiassa rauhan ajan joukko-osastojen lakkauttamisina tai yhdistymisinä. Näiden organisaatiomuutosten lisäksi uudistus vaikuttaa myös Maavoimien sodan ajan joukkorakenteeseen, mikä on Maavoimien suorituskyvyn näkökulmasta rauhan ajan organisaatiomuutostakin merkittävämpi uudistus.

Uudistuksen taustalla on useita syitä, joista keskeisimpinä voidaan nähdä kutsuntaikäisten ikäluokkien pieneneminen, jalkaväkimiinoista luopuminen, teknologinen kehitys sekä näihin liittyvien resurssien riittävyys. Sodankäyntimenetelmät, vastustajan suorituskyvyt ja suorituskykyjen käyttöperiaatteet ovat muuttuneet. Tulevaisuudessa aikaisemmin käytetyllä taktiikalla ja taistelutekniikalla tehtävää ei enää olisi kyetty täyttämään. Maavoimien oli vastattava nykysodankäynnin muuttuneisiin vaatimuksiin ja haasteisiin, oli ryhdyttävä kehittämään uusia toimintatapoja.

Kun organisaatiouudistuksen keskeisenä tavoitteena on laadun kasvattaminen olemassa olevilla voimavaroilla, on joukkojen määrää jouduttu vähentämään ja kokoonpanoja sekä materiaalia tarkentamaan.

Tavoitteena on ollut, että eri kriisialleihin perustettavat Maavoimien joukot ovat osaamiseltaan ja kalustoltaan suorituskykyisiä. Joukkojen materiaali ja henkilöstö on mitoitettu uhka-arvioiden ja sen myötä suunniteltujen tehtävien mukaisiksi. Suorituskykyä on lisätty uudella sotavarustuksella.

Uusia suorituskykyjä kuten panssari-minat, raskaat raketinheitimet, lennokit, sensorit ja pimeätoimintavälineet, on hankittu ja otettu käyttöön. Niiden käyttöperiaatteita on kehitetty ja kehitystyön tuloksia on viety koulutukseen. Voidaan sanoa, että uudistuksessa on terävöitetty Maavoimien suorituskykyä. Näennäisiä suorituskykyjä ei enää ole.

Vaikka Maavoimien organisaatio on muuttumassa, tullaan koko maata puolustamaan myös jatkossa. Jotta pienemmillä joukkojen määrällä Maavoimien tärkein tehtävä kyettäisiin toteuttamaan myös tulevaisuudessa, on sodankäynnin totuttuja tapoja tarkasteltu tavoitteena löytää vaihtoehtoisia malleja Maavoimien taistelulle.

Alkuvaiheessa kehittämistyöstä ja kehitystyön tuloksena syntyneestä taistelutavasta käytettiin työnimitystä

”Maavoimien uudistettu taistelutapa”. Sittemmin nimitystä tarkennettiin ja ryhdyttiin käyttämään uudistusajankohtaa kuvaavaa ja pidempi-ikäistä nimitystä ”Maavoimien taistelu 2015”.

Maavoimien taistelu 2015 – onnistumisen edellytykset

Maavoimien taistelu 2015:n keskeisenä tavoitteena on tuottaa vähemmällä, mutta suorituskykyisemmällä ja eri taistelulajeja monipuolisesti hyödyntävillä joukoilla vastustajalle niin suuret tappiot, että sen hyökkäys pysähtyy eikä hyökkäystä kyetä jatkamaan ilman merkittäviä lisävoimia.

Vihollisen hyökkäävälle osille tuotetaan tuntuvia tappioita laajalla alueella ja paikallisesti vihollisen tukeminen ja johtaminen lamautetaan. Menestyksen avaimet löytyvät olosuhteiden tuntemisesta ja hyväksikäytöstä, toiminnan suunnitelmallisuudesta, valmistavien toimien laajuudesta sekä harhauttavista toimenpiteistä.

Suunnittelun ja valmisteluiden tarkoituksena on saada oma taistelu onnistumaan ja samalla välttää omia tappioita. Tähän päästään taistelemalla useilla tasoilla, hajauttamalla joukkoja ja toimintaa, harhauttamalla vihollista sekä toimimalla yllättävästi ja ovelasti. Näin toimien vastustajan tiedustelua ja päätöksentekoa saadaan vaikeutettua.

Perehtyneisyys ja suunnitelmallisuus

Taistelutavan menestyksellisyys pohjautuu suunnitteluvaiheessa laadittavaan perusteelliseen toimintaympäristön kartoitukseen sekä vastustajan suorituskykyjen ja toimintatapojen tiedostamiseen.

Suunnitelmien tekeminen vaatii hyvää toiminta-alueen tuntemusta ja osaamista hyödyntää omalle taistelulle edullisia alueita. On osattava hyödyntää Pohjois-Karjalan maakunnan maaston piirteet ja ominaisuudet sekä käyttää joukkoja suorituskyky huomioiden. Myös vastustaja, johon vaikutus kohdistetaan, on toimintatapoinen ja suorituskykyinen tunnettava. Tällöin vastustaja kyetään paremmin valitsemaan oman suorituskyvyn mukaisesti.

Maasto ja alueemme olosuhteet antavat meille mahdollisuuden taistella omilla ehdoilla ja valitulla tavalla. Joustavan puolustuksen edellytykset luodaan runsaalla vara-, vale- ja vaihtoasemien määrällä. Hyökkäyksellä pyrimme iskemään vastustajaan oikea-aikaisesti meille

edullisella alueella.

Laajat vastualueet mahdollistavat entistä paremmin vaihtoehtoiset toimintatavat mutta samalla asettavat haasteet taistelutilan muokkaamiselle. Kulutamme vastustajaa meille edullisilla alueilla ja pidämme meille tärkeät alueet.

Laajat toiminta-alueet ja vaihtoehtoiset toimintatavat korostavat tilannekuvan merkitystä taistelujen johtamisessa. Oikea-aikainen tilannekuva mahdollistaa etupainoisen päätöksenteon ja joukkojen tehokkaan käytön vastustajaa vastaan. Tehtävän täyttämiseksi meidän on kyettävä hyödyntämään tilannekuvaa myös toiminta-alueemme ulkopuolelta.

Valmistautuminen

Taistelun vaikuttavuus perustuu huolellisesti valmisteluihin ja paljon harjoiteltuihin toimintoihin ja taisteluihin. Laajalle alueelle hajautettu ja samanaikaisesti paikallisesti keskitetty taistelu vaativat huolellisia valmisteluita sen lisäksi, että eri suorituskykyjen käyttö ja joukkojen toiminta tulee suunnitella ja synkronoida tarkasti.

Taistelutapa vaatii, että suunnitelmat ovat joustavia ja näin ollen sisältävät vaihtoehtoja, jos vastustaja ei toimi odotetusti. Reservien lisäksi kaikkien joukkojen käytössä tulee valmistautua uhka-arvion mukaisesti useaan eri suuntaan.

Valmistautumistehtävillä pyritään tilanteeseen, jossa kyetään suunnitellusti reagoimaan vastustajan toimintaan ja saadaan vastustaja toimimaan halutulla tavalla. Valmistautumiseksi ei riitä pelkästään huolellisesti laadittu suunnitelma, vaan hyvinkin suunnitelman toteutumisen edellyttää konkreettisia toimia, toisin sanoen huolellisia taisteluvaiheita ja kussakin valmistautumistehtävässä sekä erityisesti harjoittelua.

On selvää, että taisteluun valmistautuminen vaatii aikaa sitä enemmän, mitä suurempi alue on, mitä enemmän valmistautumistehtäviä on ja mitä rajalliset ovat valmisteluihin käytettävät resurssit. Maavoimien taistelu 2015:ssä vastualueet määritetään aikaisempaa totuttua suuremmiksi, jotta hajautettua taistelutapaa voidaan yhdistellä keskitettyyn taistelutapaan ja tulenkäyttöön.

Vihollisen toimintaa ja tulta on oltava mahdollista väistää ja jälleen iskeä tilanteen niin salliessa. Painopistettä ei välttämättä muodosteta enää pelkillä joukoilla, vaan vaikuttamisen kokonaisella tietylle tuhoamisalueelle. Vaikuttamisen ja kokonaistulen käytön suunnittelu vaativat eri aselajien yhteistoimintaa ja suunnitelmien synkronointia, että vaikutus saadaan oikea-aikaisesti oikeaan paikkaan. Myös tiestön käytön suunnittelu kuuluu olennaisesti taistelun onnistumiseen. Joukkojen taisteluliikkeiden pitää onnistua ja vaikuttamisen eri osa-alueet täytyy saada halutuille alueille.

Taisteluvaiheissa on poikkeuksetta toteutettava taistelutilan muokkaaminen ja toiminnan harjoittelu. Taistelutilan muokkaaminen halutunlaiseksi käsittää joukkojen ryhmittämisen jälkeen tiestön käytön valmistelun, taisteluasemien linnoittamisen, vastustajaa estävän tai ohjaavan suluttamisen (ainakin valmistelut), tulialueiden raivaamisen ja tulenkäyttöalueiden valmistelut (tulisunnitelmien laatiminen).

Lisäksi vastustajan tulivaikutusta pienennetään hajauttamalla joukkojen ryhmittäystä ja materiaalia, käyttämällä liikettä (mm. tuliasemavaihdot ja muut ryhmittäysmuutokset), harhauttamalla tai kyllästyttämällä vastustajan maaliitustelua. Taistelutilan muokkaamisessa keskeisenä johtajatuksena on omien olosuhteiden muokkaaminen omaa ta-

voitetta parhaiten palveleviksi ja vastustajan ohjaaminen tähän omille joukoille edulliseen taistelutilaan niin, että omat toimintaedellytykset kyetään parhaiten säilyttämään.

Taisteluvaiheissa oman toiminnan salaaminen ja vastustajan harhauttaminen on näkökulma, joka on huomioitava. Vastustajalle pyritään syöttämään virheellinen kuva omien joukkojen vahvuudesta, ryhmittymisestä ja tavoitteista.

Suurella mittakaavassa salaamisesta ja harhauttamisesta on laadittava operaatiovastuussa olevan johtoportaan suunnitelma, josta johdetaan salaamiseen ja harhauttamiseen liittyvät tehtävät alemmalle johtoportalle. Aiempien johtoportaiden on noudatettava suunnitelmaa lähes yhtä tarkasti, kuin todellistakin taistelusuunnitelmaa, eikä salaamiseen ja harhauttamiseen liittyvien tehtävien tärkeyttä voida kyseenalaistaa. Muuton salaamisen ja harhauttamisen uskottavuus kärsii ja toiminta kääntyy itseä vastaan.

Suuremman mittakaavan ohella salaamista ja harhauttamista toteutetaan pienemmässä mittakaavassa kaikissa johtoportaisissa. Naamiointit, valelaitteet, erehdyttävät urat, valojen ja äänen käyttö sekä viestiliikenne ovat erittäin konkreettisia toimenpiteitä, joita jokaisen joukon on valmisteltava ja toiminnassaan huomioitava omaan taistelusuunnitelmaansa liittyen virheellisen kuvan antamiseksi vastustajalle.

Taistelun toteuttaminen

Maavoimien taistelun yksi tärkeimmistä asioista on vastustajaan vaikuttaminen, mikä aloitetaan vastualueen etureunasta alkaen pienillä isku- ja tuhoamisosastoilla ja tulenkäytöllä. Tällä sidotaan vastustajan reservelijä ja rikotaan vastustajan taistelujärjestys.

Pienempien ja suorituskykyisempien joukkojen taistelussa korostuu joustavuus, aktiivisuus, aloitteellisuus ja liike. Aseistusta on lisätty ja esimerkiksi jääkärikomppanian tulivoimaan kuuluu lähipanssaritorjuntaryhmä ja kranatintehintajoukkue. Lisäksi jääkäriryhmässä on kaksi kevyttä konekivääriä ja tarkka-ampuja. Suluttamisella pyritään pysäyttämään, hidastamaan ja ohjaamaan vastustajaa halutuille tuhoamisalueille. Vaikuttamiskykyä on kehitetty myös maastoliikkuvuuden parantumisella.

Koko taisteluala voidaan hyödyntää tehokkaammin, kun aset ja asejärjestelmät on mahdollista siirtää hyviin ja yllättäviin tuliasemiin vaikeassakin maastossa. Tavoitteena on, että lopulta päästään tilanteeseen, jossa vastustajaan vaikutetaan yhdenaikaisesti koko vastualueella.

Päätös vaikuttamisesta tulee olla rohkeaa ja oma-aloitteellista, mutta päätöksen tekijän täytyy ymmärtää oma osuutensa suuremmissa kokonaisuudessa.

Aktiivisen toiminnan pitäisi johtaa havaintoon vastustajasta, päätökseen vaikuttamisesta, iskusta vastustajaan kaikilla vaikuttamisen osa-alueilla yhteistoiminnassa, irtautumiseen taistelusta ennen suuria tappioita väistöalueelle ja joukon taistelukykyyn palauttamisesta. Tämän jälkeen tapahtuu taas aktivoituminen sopivan kohteen ilmaannuttua taistelu-alueella.

Uusia johtamisvälineitä

Toiminta ja toiminnot täytyy synkronoida, että vastustajaan päästään vaikuttamaan halutulla tavalla. Lennokit, sensorit ja pimeätoimintavälineet tuovat lisää tietoa päätöksentekoon. Uudet johtamisvälineet mahdollistavat taisteluiden johtamisen

Materiaalikuljetuksiin on otettu käyttöön traktoreita, joista löytyy etukuormaa- ja suurempien tavaroiden siirtämiseen konteista kohteille ja joukoille. Kuva: Armas Härkönen.

UUDISTUU

Taistelija valmiina. Kuva: Puolustusvoimat

laajalla alueella ja kokonaistulenkäytön johtamisen. Epäsuora tuli, suorammuntatuli panssarintorjunta-aseet ja räjähdyspanokset saadaan keskitettyä tuhoamisalueille ja näin pystytään vaikuttamaan vastustajaan halutulla tavalla. Johtamis- ja paikantamisvälineiden johdosta vastustajaan pystytään vaikuttamaan hajautetusta ryhmyksestä, eivätkä omat joukot ja aseet joudu tästä johtuen niin suuren asevaikutuksen kohteeksi.

Joukalle tehtäväksi annetaan lähes poikkeuksetta ainakin tappioiden tuottaminen ja torjuminen. Torjumistehtävä voidaan sitoa määräraikaan, jolloin taisteluajatuksena on perinteinen viivytyks; vastustajan hidastaminen ja kuluttaminen, "houkuttelu" omalta kannaltamme edulliseen taistelutilaan ja tarvittavan aikavoiton saavuttaminen.

Lisäksi ylemmän johtoportaan taisteluajatuksista riippuen joukalle voidaan antaa tehtäväksi estää vastustajan pääsy tietyille alueille tai tietyn maastonkohdan pitäminen ja vastustajan pääsyn estäminen tietyille alueille. Tällöin helposti ajatuksiin tulee heti perinteinen jäykän torjuva puolustus. Erona kuitenkin on, että puolustuksen ryhmytyksineen tulee tässäkin tehtävässä olla joustavaa.

Ryhmytystä on kyettävä vaihtamaan, mutta vastustaja on pidettävä käsketyllä alueella tulivaikutuksen alla jatkuvasti ja tällä varmistaa se, että lopulta se on kärsinyt siinä määrin tappioita, ettei se kykene jatkamaan hyökkäystään ilman merkittäviä lisävoimia tai täydennystä.

Missään vaiheessa taistelutilasta ei luovuta, vaan lyhyiden ja kiiyvaiden taistelusykylien jälkeen vastustajan vastatoimia väistetään ja taisteluun aktivoitetaan uudestaan samalla alueella. Vastustaja pyritään lopullisesti lamauttamaan ja lyömään iskemällä keskitettyllä hyökkäyksellä tai hyökkäyksillä toiminnan kannalta keskeisiin ja arkoihin kohtiin. Hyökkäykset ovat luonteeltaan suonen iskuja, joita valmistaudutaan tekemään useisiin kohtiin ja monta kertaa peräkkäin. Tarvittaessa voimaa keskitetään lisää ja iskua syvennetään tuhoavaksi.

Huollon osuus tärkeä

Uudistettu taistelutapa vaatii paljon huollolta. Joukot voivat olla vastustajan

selustassa, sekä valmistautumistehtäviä täysin eri alueella verrattuna varsinaiseen tehtävään. Materiaalin määrä on kasvanut taistelutavan muutoksen myötä, koska joukon pitää pystyä toimimaan itsenäisesti myös huoltoyhteyden katketta.

Huollon toteutus vaatii tarkkaa ja huolellista suunnittelua. Materiaaliporastukset suunnitellaan tehtävän mukaan ja se siirretään ennalta suunniteltuihin pisteisiin. Huoltoa toteutetaan täydennys- ja evakuoitipisteiden kautta. Materiaalia siirretään konteissa pisteeltä toiselle siirtoalustan vaihtuessa. Materiaalikuljetuksiin on otettu käyttöön traktoreita, joista löytyy etukuormaaja suurempien tavaroiden siirtämiseen konteista kohteille ja joukoille. Huollon onnistuminen on tärkeä osa koko taistelun onnistumista.

Maavoimien taistelu 2015:ssä tunnusomaisena ajatuksena on, että toiminnan voima lähtee jokaisesta taistelijasta itsestään; tehtävä on oltava selvä, mutta toteuttamistavasta päättää loppujen lopuksi tehtävän toteuttaja. Toiminnan vapautta ylläpidetään ja vahvistetaan samalla ohjaten alaista ylemmän johtoportaan taisteluajatuksen mukaiseen suuntaan.

Taistelusuunnitelmat ja -ajatuksukset on oltava riittävän yksiselitteisiä, ymmärrettäviä ja maalaisjärjellä perusteltavissa niin, että ne kyetään toteuttamaan, niihin voidaan sitoutua eikä niihin itse kompastuta. Vaikka puhutaan uudistuneesta taistelutavasta lisääntyneineen toiminnan vapauksineen, on johtoaikajatkana edelleen vanha tuttu: tehtävä kirkaana mielessä.

Kuinka Maavoimien taistelu 2015 on otettu käyttöön?

Pohjois-Karjalan prikaatissa toimittiin ja annettiin koulutusta kehitetyn taistelutavan hengessä jo 1990- ja 2000-luvuilla. Koulutusopit juontuivat korpisoturiperinteistä ajoilta, kun Karjalan jääkäripataljoona oli itsenäinen joukko-osasto. Näistä kauemmaksi mentäessä olemmekin jo talvi- ja jatkosodan juurilla.

Pohjois-Karjalan maakunnan erityispiirteet, laajat vastualueet ja toisaalta joukkojen rajattu määrä olivat edellyttäneet taktiikkaa ja taistelutapaa, jonka piirteitä on tunnistettavissa myös nyky-

opissa. Entisille PKARPR:n kasvateille uuden taistelutavan opit eivät siten tulleet täysin uutena asiana, vaikkakin uutta kalustoa ja suunnitteluprosessia jouduttiin opettelemaan.

Maavoimien taistelu 2015:ttä ehdittiin kouluttamaan Maavoimien esikunnan edellyttämällä tavalla Pohjois-Karjalan prikaatissa sen viimeisinä toimintavuosina. Prikaati toimikin monella tapaa taistelutavan kehittäjänä ja "koekaniinia".

Prikaatin lakkautumisen jälkeen Pohjois-Karjalan aluetoimisto on jatkanut samoilla linjoilla johtamisensa kertausharjoituksissa sekä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen järjestämissä vapaaehtoisissa harjoituksissa. Kaikissa koulutustilaisuuksissa ajattelu- ja toimintamallina on käytetty Maavoimien taistelu 2015:n mallia ja reserviläisiä on pyritty aktivoitumaan taistelutavan mukaiseen ajatteluun. Reserviläisten vastaanotto on ollut innostunut.

Odotetunlaisesti koulutettavasta joukosta on noussut uusia ajatuksia ja toimintamalleja, jotka sopivat uuteen taistelutapaan hyvin ja tuovat myös kouluttavalle henkilöstölle uusia näkökulmia.

Maavoimien taistelu 2015:ssä keskeisenä elementtinä on samanaikaisesti valmisteltu paikallispuolustuskonsepti. Paikallispuolustuksesta vastaavat tehtäviin räätälöidyt paikallispataljoonat, joiden kokoonpano ja tehtävää sopeutetaan vastaamaan alueellista puolustustehtävää. Paikallispataljoonille ei siten ole yhtä ainoaa vakiokokoonpanoa, vaan pelkästään organisaatorunko, jota haluttuun käyttöön "tuunataan". Lopputuloksena on pataljoonan komentajan ja hänen esikuntansa alaisuudessa toimiva joukkokokonaisuus, joka kykenee koko maakunnan kattaviin huolto-, sotilaspoliisi-, viranomaisyhteistyö-, koulutus- ja taistelu-tehtäviin.

Paikallispataljoonat ovat yksikköineen todellinen maanpuolustuksen selkäranka, jolla luodaan edellytykset ja johon tukeutuu koko maakunnallinen puolustus yhtenä merkittävänä osana koko valtakunnan puolustusta. Pohjois-Karjalan alueella paikallispuolustuskonsepti on otettu käyttöön ja se, kuten koko maavoimien taistelu 2015 ohjaa sekä operatiivista suunnittelua että sen perusteella toteutettavaa sotilaskoulutusta.

Kertausharjoituksia tulossa

Vuonna 2015 Pohjois-Karjalan aluetoimisto järjestää kertausharjoituksia, jotka liittyvät Maavoimien vuoden 2015 pääsotaharjoitukseen Ylä-Karjalan alueella kesäkuussa. Kaikkiaan harjoitukseen osallistuu Puolustusvoimien joukkoja noin 10 000 sotilasta, valtaosa Maavoimista.

Pohjois-Karjalan puolustuksen kannalta harjoituksen merkitystä ei voi kylliksi korostaa. Harjoituksessa keskeisenä teemana on maavoimien taistelutavan testaaminen ja kehittäminen, mutta myös alueellisen suunnittelun jatkaminen ja kokemusten kartoittaminen. Jatkuvuutena koulutuksellinen painopiste siirtyy maavoimissa muihin toimintasuuntiin, mutta kertausharjoitusten määriä voidaan kohdentaa aikaisempia vuosia enemmän Pohjois-Karjalan alueen joukoille.

Pohjois-Karjala ei sijaintinsa, maastonmuotojensa ja vesistöjensä johdosta ole vastustajan toimintamenetelmille ja taistelutavalle edullisinta maastoa. Näinpä myöskään puolustuksemme painopiste ei ole Pohjois-Karjalan alueella. Pohjois-Karjalan alue tarjoaa kuitenkin hyökkääjälle mahdollisuuden yllätyksen ja puolustajalle vaarallisen vaihtoehdon. Tätä vahvistavat käydyt taistelut Pohjois-Karjalan alueella jo Suomen Sodasta lähtien.

Maavoimien taistelu 2015:ssä keskeinen piirre on hajautettu taistelutapa, jota tutummin on totuttu nimittämään sissitoiminnaksi. Jo Olli Tiainen toteutti tutun tuntuisia menetelmiä johtamissaan taisteluissa. Talvi- ja jatkosotien erämaataistelut olivat tälle jatkumo. Vaikka olemme sivusuunnassa, vastuumme kokonaisuudessa on tärkeä. Taistelumme on valmisteltava ennakoimattomaksi, ovelaksi ja alueelle sopivaksi.

Vastustajan yllätys on kyettävä kääntämään vahvuudeksi itsellemme. On oltava valmiudet toimimaan puolustuksen painopisteinä. Historiaankin perustuen Maavoimien taistelu 2015 sopii meille mitä parhaiten.

Teksti:
Majuri Tuukka Kuusimäki
Majuri Hannu Palkovuori
Kapteeni Ville Vaitinen

Joensuun kirkossa järjestetyn jumalanpalveluksen jälkeen lippulinna suuntasi kohti yliopiston Carelia -salia.

Me teimme sen – taas!

Reserviläisliiton syyskokous pidettiin Joensuussa 15.-16.11.2014. Pääjärjestelyvastuussa olivat 60-vuotisjuhliansa viettävät Pohjois-Karjalan Reservipiiri ry sekä Joensuun Reserviläiset ry yhteistyössä piirin reserviläisyhdistysten kanssa.

Ja kun Pohjois-Karjalassa jotain järjestetään, se sitten järjestetään viimeisen päälle - niin tälläkin kertaa. Tämän myös liiton johto moneen kertaan toi esille.

Yksi onnistumisen edellytyksiä on alueemme korkea maanpuolustustahto, joka yhteistyön avulla loi onnistumisen edellytykset. Yhteistyö piirin yhdistysten sekä yhteistyökumppaneiden (aluetuomisto, hotelli, kaupunki, liikennöitsijä, seurakunta, viranomaiset, yliopisto sekä muut yhteistyötahot) kanssa olikin erityisen onnistunut, tätä kiitettiin myös liiton johdon taholta.

Järjestelyt aloitettiin loppuvuodesta 2013 silloisen piirin toiminnanjohtaja Ari Eskelisen johdolla ja keväällä vetovastuu siirtyi nykyiselle toiminnanjohtaja Arto Mularille. Järjestelykokouksia pidettiin säännöllisesti viimeisen kokouksen ollessa kokousta edeltävänä iltana.

Se jatkui Olli Tiaisen majalla liiton johdolle järjestetyllä yllätysohjelmalla. Jännitystä lisäsi se, että ehtiikö liiton puheenjohtaja kansanedustaja Mikko Savola mukaan, kun kävi ilmi, että hänen lentojensa suhteen ilmeni pieniä ongelmia. Onneksi kaikki meni hyvin ja ongelmista huolimatta Savolakin pääsi saunassa pyyhkimään matkan pölyt pois. Sanomattakin on selvää, että liiton johto oli iloisesti yllättynyt. Kiitos tarjoilujen onnistumisesta kuuluu Liperin Reserviläiset ry:n Timo Monoselle.

Syyskokouspäivä

Varsinainen syyskokouspäivä lauantai alkoi kokousedustajien valtakirjojen tarkastuksella sekä infotilaisuudella median edustajille.

Infopisteessä hotellin aulassa nuoret reserviläiset apunaan Kajaanin prikaatin varusmies antoivat kokousväelle sekä muille vieraille tietoa kokouspäivien tapahtumista, liiton väen hoitaessa valtakirjojen tarkastuksen.

Ennen syyskokousta kokoontui RES-klubi, joka koostui liiton hallituksen entisistä jäsenistä.

Yleiskeskustelussa ennen vuosikokousta käytiin läpi asioita, joita yhdistykset halusivat käydä ennen vuosikokousta.

Syyskokouksen aikana oli mahdollisuus osallistua niin sanottuun Seuralaisohjelmaan.

Varsinaisessa syyskokouksessa puheenjohtajana toimi Ilpo Pohjola Joensuun Reserviläiset ry:stä. Kokouksessa uutena

Sotaveteraanien tervehdyksen toivat Pohjois-Karjalan Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja Jorma Mikkonen (oik.) sekä Kontiolahden Sotaveteraanien kunnia-puheenjohtaja Olavi Lösönen, joka piti iltajuhlissa tunteikkaan puheenvuoron.

RES-klubin kokoontumisessa piirin puheenjohtaja Hannu P. Martikainen (vas.) kertoi piirin toiminnasta.

asiana oli menettelytapaohje, jonka esitelti Marko Halonen Liperin Reserviläiset ry:stä. Liiton puheenjohtajaksi valittiin uudelleen Mikko Savola. Myös muut valinnat ja päätökset olivat liiton esitysten mukaisia. Liiton hallitukseen Pohjois-Karjalan edustajaksi valittiin Hannu P. Martikainen Kontiolahden Reserviläiset ry:stä.

Ilta- ja maanpuolustusjuhla

Kokouspäivän iltana järjestettiin iltajuhla, jossa illallisen ohessa ja tervehdyksen lomassa palkittiin eri yhteistyötahoja ja reserviläisiä. Piiri palkitsi liiton edustajia: piirin kultaisella mitalilla liiton varapuheenjohtajan Osmo Suomisen sekä liiton järjestöpäällikön Suvi Salon hopeisella mitalilla.

Liiton vuoden reserviläiseksi valittiin alikersantti Pasi Parkkila Vihannin Reserviläisistä.

Valtakunnallinen maanpuolustusjuhla järjestettiin sunnuntaina jumalanpalveluksen jälkeen Joensuun yliopiston Carelia-salissa. Musiikista juhlassa vastasi Rakuunasoihtokunta johtajanaan musiikkimajuri Petri Junna. Tervehdyksiä toivat juhlaan Hannu P. Martikainen (P-Karjalan Reserviläispiiri), Anssi Törmälä (Joensuun Kaupunki) sekä eversti Jouni Mattila (Pohjois-Karjalan Aluetuomisto).

Suomen lähellä soditaan

Juhlapuheen piti puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Jussi Niinistö. Hänen mielestään veteraanien perinnön vaaliminen on ollut monen maanpuolustusjärjestön keskeistä toimintaa.

- Myös Pohjois-Karjalan reserviläiset ovat tehneet tätä tärkeää työtä. Olette osaltanne perinnetyöllänne muistuttaneet, että kaikki se mistä me tänä päivänä saamme nauttia, ei ole tullut meille ilmaiseksi, vaan edellisten sukupolvien työn ja uhrauksien kautta, hän totesi.

Niinistön mielestä on ollut pysähdyttävä kokemus seurata Ukrainan tilannetta: hyvinkin perinteisin muodoin käytävää sotaa vedettävänä tykistöineen, panssarivaunuineen, raketinheittimineen ja kalasnikovmiehineen. Ja tätä sotaa käydään verraten lähellä Suomea.

- Lisäksi Venäjän viimeaikaiset ilmatilaloukkaukset ovat herättäneet huolta kansalaisissa, ja Itämerellä tapahtuu entistä enemmän. Itämeri ei ole enää rauhan meri, jos se sitä koskaan on ollutkaan. Venäjä testaa ja näyttää muskeleitaan maalla, merellä ja ilmassa.

Niinistön mukaan asioiden näin ollen me emme voi sulkea pois epätoivottavaa turvallisuuspoliittista kehitystä lähialueillamme.

- Juuri nyt Suomeen ei kohdistu välitöntä sotilaallista uhkaa, mutta toimintaympäristön muutosnopeuden, ennakoimattomuuden ja epävarmuuden vuoksi strategiset yllätykset ovat mahdollisia, hän puhui.

*Teksti: Hannu P. Martikainen, Ari Hevonkoski ja Armas Härkönen
Kuvat: Ari Hevonkoski*

Joensuun Reserviupseerit Fulda-marssilla

Joensuun Reserviupseereiden marssiaktiiveissa syntyi viime kevättalven aikana ajatus lähteä yhdistyksen joukkueella osallistumaan IML:n Saksassa järjestettävään Fulda-marssin sotilassarjaan.

Asiaa kysyttiin kevään aikana samalla, kun kokosimme joukkueita. Lopullinen päätös marssille lähdöstä päätettiin tehdä Nijmegenin marssin jälkeen, sillä se marssi on melkoista hevosenleikkiä jalkojen kunnan suhteen. Palasimme kuitenkin pirteinä Hollannista, joten päätös osallistumisen suhteen oli helppoa. Yhdistyksemme joukkueen kokoaminen ei ollutkaan niin yksinkertaista, sillä mukaan lupautuivat ainoastaan JoeRU:n puheenjohtaja Pertti Saarelainen, tuleva RUPiirimme puheenjohtaja Jyrki Huusko sekä marsseja kolonnut Harri Norismaa. Saadaksemme joukkueen minimikoon kuusi henkeä täyteen, levitimme sanaa marssijoiden some-kanavia pitkin ja haaviin tarttuivat heti piirimme nykyinen puheenjohtaja ja Juha Rytkönen Kontiolahdelta sekä kokeneet marssijat Altti Lindgren Juvalta ja Sami Mattila Oulusta. Näin joukkueemme oli kasassa Saksan matkaa varten.

Viikonloppuretki

Fulda-marssi oli kiva viikonlopputapahtuma keskisessä Saksassa vanhan Itä- ja Länsi-Saksaa halkoneen rajan tuntumassa.

Työviikon jälkeen perjantaina lensimme Frankfurtiin ja sieltä junalla pelipaikoille Fuldaan. Tapahtumakeskus oli vastakkainasettelun ajan eli kylmän sodan aikaisen amerikkalaisen kasarmialueen kahden urheiluhallin muodostama kompleks. Marssiviikonloppun aikana toinen liikuntahalli toimi tapahtuma- sekä ruokailukeskuksena ja toinen halli majoituskeskuksena. Urheiluhallin seinälle levitimme Suomen lipun ja sen katveeseen makuualustamme sotilaalliseen

järjestykseen välissä olleiden reppujemme antaessa hiukan yksityisyyttä kaverin kuorsaukselta.

Lauantaiamuna meillä oli herätys klo 4.30. Aamupesun jälkeen suoritimme marssivalmistelut ja söimme tukevan aamupalan kansainvälisessä seurassa. Marssi alkoi kello kauden jälkeen moottorimarssilla 40 km:n päähän Point Alphaan, missä kylmän sodan aikaan länsi ja itä olivat päivittäin nokakkain käytännössä aseet tanassa. Varsinainen marssi alkoi nousevan auringon punaamalta sumuiselta kylmän sodan aikaiselta muistopaikalta pitkin vanhaa itäistä ja läntistä Saksaa halkonutta rajalinjaa pitkin. Päivän marssireitti polveili maalaismaisessa idyllisten saksalaiskylien läpi kolmen, Kolin vaaran korkuisen, kukkulan yli kohti Fuldaa. Reitin kontrollipisteet oli sijoitettu juuri näihin kauniisiin pikkukyläin. Keskeinen kunnantalo, liikuntapaikka tai jopa bierstube oli täynnä kyläläisiä ja marssijoita eri puolilta maailmaa.

Saksalainen marssiperinne

Koko päivän saimme marssia auringon paistaessa pilvettömältä taivaalta ja lämpötila oli kivunnut +25 asteeseen.

Muistorikkain hetki sattui hiukan ennen kello yhtätoista, kun belgialaisten osaston johtaja juoksi meidät kiinni ja kutsui meidät osallistumaan saksalaisten sotilaiden marssiperinnetilaisuuteen.

Pian näimmekin, että reitin viereiselle kedolle oli kokoonnutunut univormujen kirjo. Siellä oli saksalaisia, belgialaisia, ranskalaisia, luxemburgilaisia, tanskalaisia, ruotsalaisia, norjalaisia, brittejä ja amerikkalaisia sekä kuulemma nyt ensi kertaa suomalaisiakin.

Tämän saksalaisten perinnetilaisuuden juonsi englanniksi saksalainen marssilla mukana ollut everstiluutnantti. Hän ker-

toi, että kaikki ns. preussilaiset sotilasperinteet on haudattu toisen maailmansodan jälkeen, mutta kansainvälisesti on elvytetty yksi vanha saksalainen marssiperinne, jonka lähtökohta sijoittuu Napoleonin Waterloo taistelun jälkeiseen aikaan. Sieltä asti on ollut klo 11 saksalaisten sotilaiden kokoontumisaika pienelle näkäräiselle.

Nautimme saksalaisten isäntiemme vieraanvaraisuudesta, jatkoimme matkaa ja marssipäivä päättyi 45 km:n taivalluksen jälkeen majoituspaikkaamme. Siellä meitä odotti runsastakin runsaampi proteiinipainotteinen päivällinen. Ilta menikin päivän tapahtumia fiilistellessä sekä hessenittären mukaansatempaavaa laulesitystä kuunnellessa ja katsellessa.

Suunnittelua sumussa

Toinen marssipäivä alkoi sekä loppui majapaikkaamme ja kuljetti varmaankin idyllistä reittiä pitkin.

Mutta lähes koko päivän vallitsi hyvin sankka sumu, joten maisemien katselun sijaan marssimme ja paransimme maailmaa. Muistelimme menneitä ja suunnittelimme tulevia kansainvälisiä koitoksia. Taivas selkeni muutamaa kilometriä ennen maalia, mikä innosti meitä juoksemaan eteen tulevat liikennepyörät ympäri. Voisi sanoa, että hulluilla on halvat hovit.

Fulda-marssin marssittuamme suoritimme huollon ja otimme joukkuekuvia muistoksi saksanmaalta. Lopulta jätimme hyvästit Fuldalle ja junailimme itsemme ensin Frankfurtiin, josta siirryimme lentäen Helsinkiin. Pitkän matkapäivän päätteeksi Pertti autoili meidät aamuksi varmoin ottein Joensuuhun. Samoilla silmillä vedetyn maanantaisen työpäivän jälkeen keskustelimme, että viitsiäkseen tehdä tällaista, täytyy meidän todella tykätä tästä reserviläis-touhusta.

Tapahtuman avajaisissa. Kuvaaja: Sami Mattila

Marssiminen on jalkaväen perusliikkumismuoto

Marssiminen on ollut aina jalkaväen perusliikkumismuoto. Se on tapa liikkua tehtäväalueelle, missä vasta varsinainen toiminta alkaa.

Reserviläisen tulisi hallita marssiin liittyvät valmistelut, oikea marssin suoritus ja lihashuolto sekä muut toimenpiteet marssin jälkeen. Jos pelkän marssin suorittaminen on haastavaa, niin ei ole ehkä kykenevä suorittamaan varsinaista tehtävää. Marssia tulee harjoitella ja harjoitusten kokonaistavoitteena on marssesta kestävyys ja yleisen sitkeyden lisääminen. Harjoittelu kannattaa suorittaa nousujohteisesti ja eri rasittavuusasteisesti. Motivoituminen kestävyysliikuntaan kumpuaa jokaisen reserviläisen sisältä. Motivoitumiseen auttaa selkeän päämäärän asettaminen. Motivaattorina harjoitteluun voi toimia Pogostan hiihto, PAK-marssi, Kesäyön marssi tai IML:n marssitapahtuma ulkomailla. Harjoittelu kannattaa, vaikkei tähtäisikään mihinkään tapahtumaan, sillä matalasykkeinen kestävyysliikunta on tunnetusti hyvä ase taistelussa ylipainoa vastaan.

Suomessa on melko vähän sotilasarssiperinteitä. Varsinaisia marssitapahtumia järjestetään muutamia, joissa on melko vähäinen osanotto. Maakunnastamme löytyy jonkin verran sotilasarssista kiinnostuneita reserviläisiä. Harjoittelu onnistuu alueellamme loistavasti, mutta osallistuakseen marsseille, tulee aina lähteä jonnekin muualle.

Marssille maailmalle

Kansainvälinen toiminta houkuttaa ainakin meitä kirjoittajia ja olemme tarkkailleet Kansainvälisen kävelyliiton IML:n kalenteria.

Siitä selviää, että IML järjestää 27 maratonkävelytapahtumaa ympäri maailmaa, joten kansainvälisistä tapahtumista kiinnostuneille valinnanvaraa riittää. Näistä yli puolessa on sotilassarja, mitkä tietenkin kiinnostavat reserviläisiä. On ihan mittaamaton kunnia osallistua kansainvälisen tapahtuman sotilassarjaan suomalaisessa sotilaspuvussa Suomen lippu hihassa.

Sotilassarjassa on varustus määritelty etukäteen yksityiskohdasta. Joukkueiden on esiinnettävä kotimaansa sotilaspuvussa sekä asiaankuuluvasti mähinnousukengissä. Suomalaisen asepuvun kantaminen ulkomailla on hyvin säänneltyä. Oikeuden sen kantamiseen ulkomailla myöntää puolustusvoimat tapauskohtaisesti. Tämä tosiasia edellyttää aina kansainväliseen marssitapahtumaan osallistumiselta riittävän aikaisin ja hyvin valmisteltua suunnittelua, asianmukaisten lupien pyytämistä sekä ja ennen kaikkea useiden satojen kilometrien harjoittelua ennen varsinaista marssitapahtumaa.

Tekstit: Harri Norismaa ja Jyrki Huusko, Joensuun Reserviupseerit

Aurinko heli marssijoita ensimmäisen päivän ajan. Kuvaaja: Jyrki Huusko

Rajan jotos patikoitiin suomalaisvoimin

Karjalan Poikien Killan vuoden 2014 jotos oli nimeltään Rajan Jotos. Se josteltiin elokuun viimeisen viikonlopun aikana, perjantai-aamusta lauantai-iltaan. Jotos oli luonnollinen jatkumo edellisen vuoden jotoselle, jolloin jätimme jäähyväiset Jaamankankaalle ja Kontiorannan varuskunnalle.

Tänä vuonna hyvä yhteistyökumppani Pohjois-Karjalan rajavartiosto antoi Hienvaaran harjoitusalueen käyttöömme ja eversti Olli Lampinen toimi jotosen suojelijana. Saimme rajalta myös erinomaisen paljon aineellista apua ja henkilöresursseja jotosen läpiviemiseen.

Perinne katkeaa

Eräs aikakausi tuli tämän vuoden jotosella tiensä päähän. Kahdenkymmenen vuoden jälkeen tällä kertaa lipunnostossa ei ollut sinivalkoisen lippumme rinnalla tuttua sini-musta-valkoista viiriä.

Viron suomipojat, JR 200:n veteraanit eivät enää jaksaneet tulla jotosellemme mukaan. Osaltaan varmasti Viron veljien ikä, terveys ja vaivalloinen matka tekivät tehtävänsä. Merkittävää oli myös Suomen poikien jotosryhmän pitkäaikaisen johtajan Villem Ahaksen menetyminen alkukesästä nopeasti edenneeseen sairauteen. Vielä vuosi sitten jotosella Villem joukkoineen oli vahvasti tulossa mukaan myös tänä vuonna. Kohdalo määräsi kuitenkin toisin.

Kunnioitimme Viron veljiä muodostamalla jotosella miehittämättömän partion numero yksi. Siellä meidän kaikkien edellä vielä tämän kerran jostelivat Villem Ahas, Edgar Sinisalu, Rein Valmet, Eduard Miller ja monet monet muut jotosillemme osallistuneet Suomen Pojat.

Heimokansan nuoret miehet, jotka aikanaan taistelivat Suomen vapauden ja Viron kunnian puolesta, heille on aina paikka meidän ajatuksissamme ja sydämissämme.

Jotostelijoita läheltä ja kaukaa

Jotos kerää vuosittain yhteen, arvoon ja asemaan katsomatta, vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta samalla tavalla ajattelevia läheltä ja kaukaa. Pääosin osallistujat tulevat oman maakunnan alueelta, mutta aikojen saatossa on muodostunut vaihteleva joukko myös kauempaa tulevia.

Tänäkin vuonna jotostelijoita tuli ainakin pääkaupunkiseudul-

Voittajapartio lähtötunnelmissa.

ta, Kuopiosta ja Lappeenrannasta. Ilahduttavaa oli myöskin se, että jotosella oli tällä kertaa lähes kymmenen ensikertalaista ja aika monen jotos taisi kookuttaa.

Osana piirikierrosta, Suomen reserviupseeriliiton puheenjohtaja Mikko Halkilahti osallistui jotoselle. Kovasti tuntui viihtyvän ja kuin pisteeksi i:n päälle oli vielä jäsenenä jotosen voittajapartiossa. Varmasti Mikkokin sai erilaisen perspektiivin maakunnan maanpuolustustoimintaan kuin olisi saanut osallistumalla perinteiseen maanpuolustusjuhlaan, mitenkään jälkimmäistäkään väheksymättä. Mikolla oli adjutanttina RUL:n toiminnanjohtaja Janne Kosonen. Jannea emme kuitenkaan laske "liiton herraksi", Janne kun on Liperin miehiä ja edelleenkin Liperin reserviupseerien jäsen.

Erämaajotos

Hienvaaran alue luo loistavat puitteet jotosen järjestämiselle. Erämaan tuntu, jyrkät kalliot ja välillä pilkahdus vedestä olivat silmiemme edessä kahden päivän aikana.

Jotosjohtaja Pekka Laakkonen oli jostostoimikunnan kanssa luonut mukavat reitit ja sopivan haasteelliset rastitehtävät. Rastitehtävissä oli sopiva häivähäys sotilastaitoja, rajapartion toimintaa ja välineiden tunnistusta, perusnokkeluutta ja vähän näppäryyttäkin. Partioiden oli myös ensimmäisen päivän aikana saaduista tarvikkeista tehdä mahdollisimman aito rajapaalu ja sijoittaa sen jalustalle maastonmukaisesti. Ensimmäinen

päivä päättyi ohjelmalliseen iltanuotioon ja ensimmäisen päivän tulosten julkistukseen. Loppuilta kului partioiden kesken tilanteesta spekuloiden ja toisen päivän kisaan valmistuen.

Armeija marssii vatsallaan, niin myös jotostelijat. Ruokaryhmä oli pannut parastaan, kystä oli kyllä runsaasti tarjolla ja riittävän usein. Kiitos kuuluu koko ruokaryhmälle ja Liisoille (kyllä Liisoja oli kaksi, Pietarinen ja Kuivalainen)

Sotahistoriaa

Perjantai-iltana ennen iltanuotiota saimme vieraaksemme Ilomantsista sotakamreeri Viljo Vestmanin, joka piti omalla rauhallisella tyylillään katsauksen Ilomantsin sekä talvi- että jatkosodan taisteluista.

Viljon esitysten vahvuus on nimenomaan paikallisuudessa. Tapahtumissa joita virallinen historiankirjoitus ei tunne. Nytkin saimme kuulla monta mielenkiintoista tarinaa paikallisista tapahtumista mm. venäläisten käyttämistä taistelukaasuista.

Aidosti elementissään Viljo on silloin kun hän pääsee autentisille taistelupaikoille kertomaan sota-ajan tapahtumista. Siihen bussiin joka Ilomantsista suuntaa rajalle ja Viljo on oppaana, kannattaa aina nousta. Esitelmän päälle luovutimme Viljolle muistiksi illasta Junkers-merkin.

Iltajuhla

Jotostelun päälle lauantaina saunottiin ja ennen illallista oli lipunlasku, jossa musiikista vas-

tasi samoin kuin iltajuhlassakin Karjalan Jääkäripataljoonan perinnesoittokunta. Jo perinteisesti lipunlaskun yhteydessä Lihavaisen Olli lausui runon Kaivolla ja jotosjohtaja teki puheessaan yhteenvetdon jotosen kulusta.

Iltajuhla vietetään niin juhlavasti kuin se maasto-olosuhteissa on mahdollista. Perinteisesti syödään karjalanpaisti lisukkeineen ja tykötarpeineen. Kokit olivat onnistuneet jälleen kiittävästi. Puheenjohtaja piti maljapuheen, jotosen suojelijalla oli oma puheenvuoronsa ja jotostelijoiden puheenvuoron käytti Mikko Halkilahti. Musiikkia ja yhteislauluja oli ohjelman mukaisesti ja ex-tempore esiintyivät myös Arto Tarkkonen ja Janne Vara.

Illan aikana hiljennyimme myös muistelemaan tuonilmaisiin siirtyneitä Villem Ahasta ja jostostoimikunnassa pitkään vaikuttanutta Reijo Korhosta. Ensin mainitulle muistosanat lausui killan kunniaapuheenjohtaja Harri Hentunen ja jälkimmäistä muisteli jotosneuvos Raimo Koskivirta.

Palkitsemisia

Palkitsemiset ja muistamiset kuuluvat aina ohjelmaan. Kososen Janne oli kesällä tullut miehen ikään. Jannelle luovutettiin sekä Karjalan Poikien Killan että Pohjois-Karjalan reserviupseeriin standardit.

Junkers -merkit luovutimme rajan henkilöstöstä jotosella mukana olleille Liisa Kuivalaiselle ja Antti Toloselle. Kummankin panos jotosen

onnistumiselle oli suuri. Junkers merkillä muistimme myös pitkäaikaista hyvää yhteistyökumppania toimitusjohtaja Unto Kontroa, jonka kuljetuskalustoa oli tälläkin jotosella mukana.

Ilta päättyi perinteisesti jotosen palkintojen jakoon ja voittajapartion julkistamiseen. Killan sihteeri Seppo Hyttinen oli saanut pistetaulukon valmiiksi ja voittajapartioon kuuluivat Mikko Halkilahti, Jouni Mattila, Jyrki Huusko, Pekka Salomaa ja Reino Pirinen. Ammunnan kiertopalkinnon vuodeksi haltuunsa sai jotosen ensikertalainen Lauri Sikanen, joka kertoi ensivuonna jotosella hakevansa palkintoon toista kiinnostusta.

Sitten olikin enää jäljellä hyvästelyt ja bussilastillinen onnellisia mutta väsyneitä jotostelijoita suuntasi kotia kohti.

Aikansa lapsi

Jotos on aina ollut aikansa lapsi. Sen muoto ja järjestelyt ovat eläneet ja muuttuneet vuosien ja vuosikymmenten saatossa. Alkuaikoina jotos kesti peräti kolme päivää. Siellä on mm. kalastettu verkoilla muikkuja ja ammuttu konekiväärillä. Ensin mainittu voisi onnistua tänäkin päivänä, mutta jälkimmäiseen ei nykyiset turvamääräykset taitaisi taipua.

Vuosituhanneen vaihteessa kilpailuhenkisyys oli vallalla. Rastitehtäviin suhtauduttiin vakavuudella ja lähdekirjastoja kannettiin repussa ja kännyköillä soiteltiin vähän sinne ja tänne. Lyötiin vetoja lopputuloksista ja tehtiin protestteja, vaikka jotosen kirjoittamattomissa säännöissä onkin pykälä, että protestit aina hylätään eikä protestimaksua palauteta.

Tänä päivänä jotos on enemänkin mukava yhdessäoloa, luonnosta nauttimista ja leppoisaa liikuntaa. Tokihan edelleen pisteet lasketaan ja voittajapartio julistetaan. Mutta kukaan ei enää seuraavana päivänä saatikka seuraavalla jotosella muista kuka voitti. Jotos onkin monelle meistä tärkeä breikki keskellä kiireistä arkea ja siitä ammentaan voimia kohti pimenevää syksyä.

Ensi vuonna jostotelemme Sotinpuron maastoissa. Jotosella on jo nimikin, mutta se julkaistaan vasta jotoskutsussa

Teksti: Jari Aho,
puheenjohtaja
Karjalan Poikien Killasta
Kuvat: Pekka Nevalainen

Jotostelijat kokoontuneena lipunnostoon.

Neuvostopartisaanit tekivät kesän ja syksyn aikana vuonna 1944 lukuisia iskuja siviileitäkin vastaan Pielisjärvellä. Kontiolahden reserviläiset vierailivat kauhun paikoilla melko tarkalleen 70 vuotta myöhemmin.

Kontiolahden reserviläisyhdistyksen syysvaellus Ritojärvellä

Muutamia yhdistyksemme jäseniä osallistui liikuntavastaavamme, Juhani Simosen ideomallemme syysretkelle lauantaina 27.9.

Retkikohteenamme oli Lieksan Pieni Ritojärvi ja järven ympäri kulkeva Ritojärven kierto. Alue on monessa mielessä erikoinen retkeilykohde, mielenkiintoinen on alueen luonto vanhoine kilpikaarnaisine aihkimäntyineen, valtavan kokoiset puut ovat siellä seurailleet maailmanmenoa jo useamman sadan vuoden ajan, niitä eivät ole nujertaneet metsäpalot, eivätkä kirveeniskutkaan. Mielenkiintoinen on myös alueen historia, josta alueelta löytyy muistomerkeinä kaksi vanhaa 1920 rakennettua kääryvajaa, sekä myös 30.7.1944 tapahtuneen partisaani-iskun muistomerkki. Kääryvajat si-

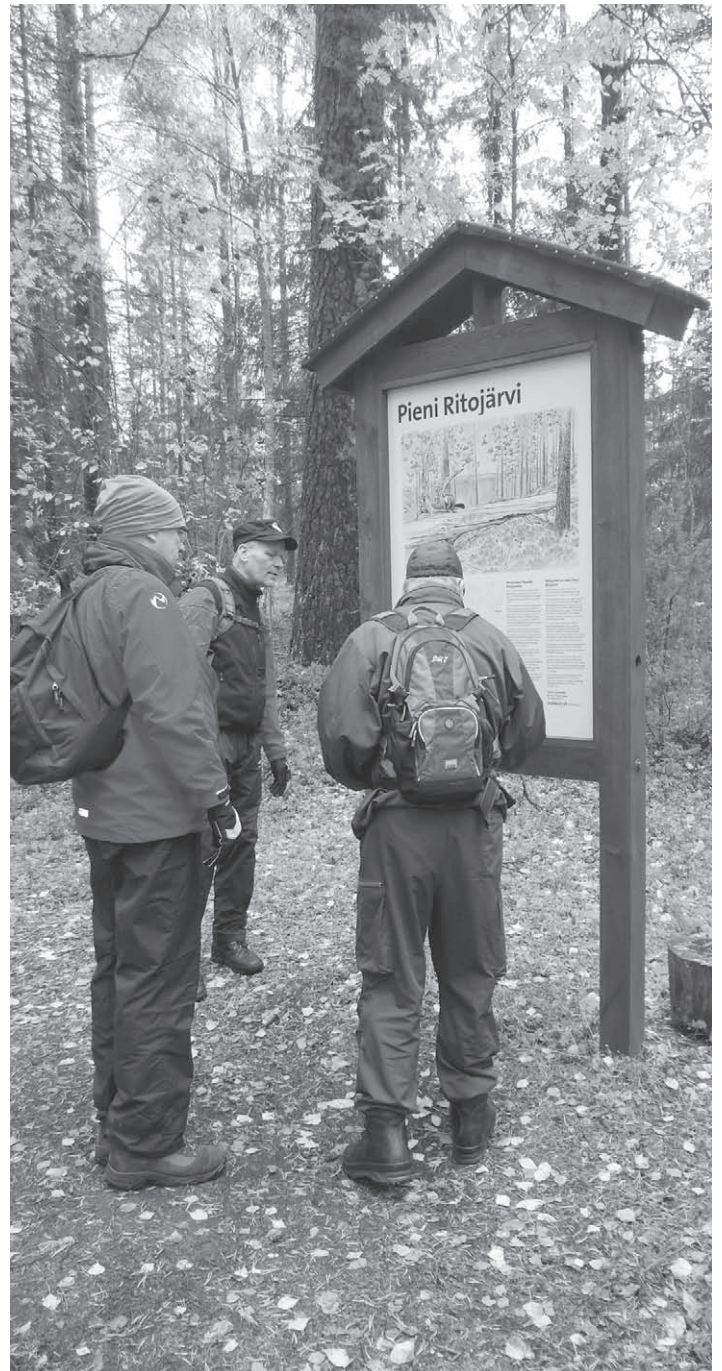
jaitsevat senaikaisen Lieksaan menevän Kontiovaaran tien varressa, entisaikaan vajoille tultiin tietttömiä taipaleiden takaa hevosella ja vajoilta eteenpäin Lieksan kylälle kärrykyödyillä.

Pienen Ritojärven pysäköintialueen läheisyydessä on partisaani-iskun uhrien muistomerkki. Jatkosodan aikainen lakkareissu Patvinsuolle sai karmeaa lopun, kun neuvostopartisaanit tulittivat konetuliaseilla Lieksasta lähteneitä, armeijan kuorma-auton lavalla matkustaneita siviilimarjastajia. Matkalla mukana olleen, rouva Sanni Kuokkasen kertomus on julkaistu Lieksan Lehdessä 17.11.1967. Asia on selostettu myös Tauno Oksasen ja Paavo Martikaisen kirjassa ”Painajainen Pielisjärvellä.” Julkaisu-

vuosi 1998.

Ritojärven kierroksen loppupäässä pysähdyimme järven rantaan laavulle paistamaan makkaraa ja nauttimaan hyvin ansaitut nokipannukahvit hillomunkkien kera. Vaikka maastossa oli vielä näkyvissä alkuviikkoisen lumituiskun rippeitä, voi vain todeta, että ilmojen haltija suosi auringonpaisteella retkeämme. Haluamme kiittää Juhania hyvin suunnitellusta ja organisoidusta vaelluksesta. Kiitokset myös kaikille retkeen osallistuneille. Toivottavasti voimme tehdä tästä syysvaelluksesta jokavuotisen perinteen, sillä loistavia retkikohteita lähiympäristöstämme kyllä löytyy.

*Teksti ja kuvat:
Hannu Parviainen*

Tästä se kaikki alkoi. Kuvaaja: Kapteeni Panu Pelkonen

Team MPK North Karelia Finland

Syksyllä 2004 PV:ltä oli tullut käsky aloittaa valmentamaan reserviläisjoukkuetta vaatimaan viisipäiväiseen Erna Raid-kilpailuun.

Valmistautuminen piti sisälleen taitojen ja kunnon kasvattamisen ohella sponsoreiden hankkimista, sillä kilpailun kustannukset olivat melkoiset. MPK:n piiripäällikkö neuvoi meitä perustamaan joukkueen, minkä nimissä olisi helpompaa yrittää saada tukieuroja. Erna-joukkueen kokoajat, Antti Eteläpää ja minä, ehdotimme aluksi nimeksi joukkueelle Team Spårea silloisen piiripäällikön mukaan. Erik hymyi meille vinosti ja lähetti meidät suunnittelemaan paremmin. Lopulta päädyimme yksissä tuumin piiripäällikkömme Carl Erik Spåren kanssa komealta kalskahtavaan joukkueenimeen Team MPK North Karelia Finland.

Tänä syksynä on tullut kulu-neeksi kymmenen vuotta Team MPK North Karelia-joukkueen perustamisesta. Pääsyvaatimuk-

seksi joukkueeseen asetimme Antin kanssa sen, että joukkueen mukana tulee osallistua ja selvittää jostakin kansainvälisestä tapahtumasta. Joukkue voisi osallistua omalla nimellä tai osana suurempaa kokonaisuutta. Silloin en unissanikaan uskonut, mihin kaikkeen Team MPK North Karelia tulisi viemään.

Kuusi kertaa Nijmegenin marssi

Ensimmäiselle keikalle, Erna Retk Virossa, osallistuivat joukkueen perustajat Antti Eteläpää ja Harri Norismaa sekä Juha Rytönen ja Jaakko Leppänen.

Sen jälkeen joukkue on osallistunut kuusi kertaa maailman suurimpaan marssitapahtumaan Nijmegenin marssille Hollannissa ja viimeisimpänä Fulda-marsille Saksassa. Minä olen ollut puuhastelemassa kaikkia Team MPK:n retkiä. Yhdelle keikalle en saanut houkutelua ketään mukaan täältä meiltä päin, mutta en antanut sen omaa menoani häiritä, sillä samanhenkisii löy-

Me olemme Pohjois-Karjalasta, Suomesta. Kuvaaja: Jyrki Huusko

tyi kyllä muualta päin Suomea. Tänä vuonnarekrytointi onnistui, sillä joukkueeseemme liittyivät uusimpina jäseninä Joensuulaiset Jyrki Huusko ja Jussi Seppä sekä Altti Lindgren Juvalta että Sami Mattila Oulusta.

Team MPK North Karelia Finland-joukkueessa on nykyisin 17 jäsentä. Tässä ovat joukkueeseen kannuksensa hankkineet osallistumiskertojen mukaan järjestyksessä: Harri Norismaa 8, Juha Rytönen 5, Pertti Saa-

relainen 4, Jaakko Leppänen 3, Petteri Harjuvaara 2, Jyrki Huusko 2, Antti Eteläpää 1, Liisa Itäniva 1, Niina Salmi 1, Marko Kainulainen 1, Petri Hiltunen 1, Otso Miettinen 1, Kalle Tuominen 1, Ossi Hämäläinen 1, Jussi Seppä 1, Altti Lindgren 1 ja Sami Mattila 1.

Team MPK on nähnyt monta paikkaa, vierailut monessa maassa ja joukkue on jopa Haikenkien testaaja. Vieläkö Team MPK North Karelia jaksaa keksiä

uusia seikkailuja? Se jää nähtäväksi. Mutta tunnustettava on, että saatuaamme joukkueeseen uutta verestä voimaa ja uusia ideoita, niin hyvältä näyttää. Tarvitsemme vain asuasiassa positiivisen päätöksen PV:lta, niin seuraavaksi Team MPK North voilee juustoa Victorinox veitsellä fondue-pataan.

*Teksti: Harri Norismaa,
Team MPK North Karelia
Finland*

Ampumaratojen kohtalo on askarruttanut alan harrastajien mieliä maakunnassa. Tässä kuvassa Iiomantsin miehet tarkastelevat vielä tauluja Kontiorannan ampumaradalla. Kuva: Armas Härkönen.

Päivitystä Joensuun seudun ampumaratatilanteeseen

Lienee paikallaan päivittää ampumaratatilannetamme näin lehden välityksellä, koska näköjään muuten ei viesti tahdo löytää kunnolla perille kaikille radoilla toimijoille.

Kuten moni aseharrastaja tietääkin, niin Onttolan ampumaradat sulkeutuvat kaikelta siviilitoiminnalta Pohjois-Karjalan rajavartioston päätöksellä ensi vuoden alusta alkaen. Sinne jäävät 25 -, 150 - ja 300 metrin ampumaradat vain viranomaiskäyttöön. 50 metrin ja hirviradat jäävät kokonaan pois käytöstä.

Pohjois-Karjalan maakuntaliiton vetämä ampumaratatyöryhmä, jossa olen ollut mukana ampumajien ja reserviläisten edustajana sekä asiantuntijajäsenenä, sai työnsä valmiiksi keväällä.

Konsulttiyhtiö Ramboll teki ratasuunnitelmat suunnittelussa vaihtoehtoisiksi nousseille neljälle ampumakeskukselle paikalle: Hammaslahti Joensuussa, sekä Kontiolahdessa Paihola, Ukonurmi ja Kontioranta.

Hintahaarukka nousi huikaksi: 8 – 10 miljoonaa euroa kunkin ampumakeskuksen osalta, joten on vaikea uskoa tuon suunnitelman toteutumiseen jo siltäkin osin.

Haulikkoratojen osuus muodostaa tuosta summasta reilut 2/3 osaa.

Suunnittelua Kontiorannassa

Kontiorannan varuskunnan alueen jatkosuunnittelu on ollut käynnissä jo kevästä ja jatkuu vuoden loppuun asti.

Projektijohtaja Mari Tarvainen otti minuun yhteyttä juhannusviikolla ja pyysi minua tekemään suunnitelman ampumaratojen perustamismahdollisuudesta sinne tuon alueen kehittämiseen liittyen. Tein suunnitelman huomioon ottaen jo siellä olevien ratarakennelmien hyväksikäytön ja alueen muun kehittämisen. Suunnitelma otti tulta alleen elokuun alussa pidetyssä Joensuun alueen kuntien ja viranomaistahojen kokouksessa, missä sen esittelin.

Konsulttiyhtiö WSP voitti syyskuun alussa päättyneen tarjouskilpailun projektin toteuttamisesta. Suunnitelmani mukaan suunnitellulla rata-alueella suoritettiin melumittausammunnat Kontiolahden reserviläisten avustamina lokakuun alussa. Noiden melumittausarvojen perusteella konsultti laatii ohjeistukseni mukaan suunnitelman radoilla tarvittavista

rakenteista ja toimenpiteistä joulukuun alkuun mennessä siten, että ampumakeskus ei tule häiritsemään muuta Kontiorannan alueen rakentamista. Tämä suunnitelman pohjautuu nykyisen Kontiorannan ampumaradan numero 6 alueelle ja sen hyväksikäyttöön, joka on nyt 45 -paikkainen 150 metrin rata. Tuo rata on lähimpänä ampumahiihtokeskusta ja kauimpana Kontiorannan ydinalueesta.

Laatikkomallinen ampumakeskus

Alueelle on suunniteltu rakentaa kansainväliseen tyyliin koottu laatikkomallinen ampumakeskus kaikille luotiradoille siten, että laajempi kilpailutoiminta on mahdollista 25 ja 50 metrin ratojen osalla, muuten suorituspaikkoina kaikille luotilajeille 300 metrin matkalle asti liikkuva maali huomioiden. Tuo laatikkomalli tarkoittaa sitä, että kaikki radat on niputettu yhteen. Kaikkien ratojen yhtäaikaista käyttöä on mahdollista. Melu ja luodit eliminoidaan tuon ampumakeskuksen sisälle mahdollisimman tehokkaasti, ja sen käyttöä pystytään tehokkaasti valvomaan. Lisäksi keskus tukeutuisi ja liittyisi vieressä olevan ampumahiihtokeskuksen toimintaan

mahdollisimman paljon.

Ampumakeskus tulisi palvelemaan kaikkia aseharrastajia, niin urheiluampujia, reserviläisiä kuin metsästäjiäkin. Kustannustaso saataisiin myös kohtuulliseksi hyödyntäen jo alueella olevia entisiä paikkoja ja rakennelmia. Haulikkoratojen osalta kehittäminen keskittyisi Hammaslahteen. Kontiolahden kunnalta asiaan on periaatteessa myönteinen kanta. Kunhan saadaan melutaso ym. mahdolliset häiriöt kuriin, sinänsä ampumakeskus sopisi jopa mainiosti tuolle suunnitellulle harrastustoiminta-alueelle. Melumittausammuntojen perusteella meluhäiriö saadaan eliminoiduksi. Lähinnä pahimmaksi esteeksi muodostunee lupien ja rahoituksen saanti tässä tiukassa taloustilanteessa. Sitä voi sitten perustellusti kysyä, että onko järkevä kehittää kahta vastaavaa ja vajaakäyttöistä ampumakeskusta vierekkäin, Onttolaa sotilaille ja Kontiorantaa siviileille? Ei se ainakaan ole järkevää yhteiskunnan varojen ja resurssien käyttöä. Oma näkemykseni on koko ajan ollut selkeä. Onttolaa olisi kehitetty kaikkia palvelevana ampumakeskuksena, varsinkin kun siellä olevat ongelmat olisivat olleet ratkaistavissa.

Tämän lehden ilmestymisen aikoihin on tämän suunnitelman loppuraportti jo käsitelty

maakuntaliiton johtamassa kokouksessa Joensuussa joulukuun 2 päivänä. Ampumakeskusta on tarkoitus toteuttaa maakunnallisena hankkeena Joensuun alueen kuntien, maakuntaliiton ja ELY-keskuksen yhteistyöllä.

Harmaalle alueelle

Ensi vuoden alusta sitten onkin hankala tilanne! Missä ammunnat ja aseet kohdistukset tällä seudulla suoritetaan?

Uusi ampumaratalaki mahdollistaa edelleenkin maanomistajan tai hänen luvallaan omistamillaan mailla tapahtuvan tilapäisen ampumatoinnin. Eihän tällainen villi toiminta ole kenenkään etu, sen paremmin ympäristön kuin turvallisuudenkaan osalta, mutta jossain se on ammunnat kuitenkin suoritettava. Asetankin toiveen, että jokainen reserviläinen ja reserviläisyhdistys osaltaan toimii ja tuo ampumarata-asiaa kanaviensa ja mahdollisuuksiensa mukaan esille kaikissa mahdollisissa yhteyksissä, jotta kaikelle ampumiseen liittyvälle lailliselle toiminnalle saataisiin kelvolliset suorituspaikat ja entisillä vielä käytössä olevilla radoilla toiminta voisi yhä jatkua.

Ampumarataterveisin
Kalle Leskinen
Kontiolahden reserviläiset

MPK TURVALLISUUTTA YHDESSÄ. MAANPUOLUSTUSKOULUTUS

Sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta.

VAPAAEHTOINEN MAAN- PUOLUSTUSKOULUTUS VUONNA 2015

Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK) tarjoaa myös vuonna 2015 useita erilaisia tilaisuuksia osallistua vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen. Pohjois-Karjalassa koulutustapahtumien toteutuksesta vastaa Savo-Karjalan Maanpuolustuspiirin Pohjois-Karjalan Koulutus- ja tukiyksikkö (KOTU-yksikkö).

Maanpuolustuskoulutusyhdistys on valtakunnallinen julkisoikeudellinen yhdistys, jonka voima nousee jäsenjärjestöistä. Pohjois-Karjalassa - kuten koko Suomessa - koulutustapahtumia toteuttavat mm Reserviupseeriyhdistykset, Reserviläisyhdistykset, Rauhanturvaajat, Maanpuolustuskillat, Naisten Valmiusliitto ja Suomen Radioamatööriliitto.

Koulutus on sekä Puolustusvoimien tilaamaa sotilaallista koulutusta, että reserviläisten itsensä ideoimaa sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta. Näiden lisäksi järjestetään myös kaikille kansalaisille varautumis- ja turvallisuuskoulutusta.

Sotilaallinen koulutus on suunnattu vain reserviläisille (18 - 60 vuotta), ja Puolustusvoimat päättää osallistujista. Ilmoittautua tuki voi MPK:n verkkosivujen kautta - mahdollisuus mukaan pääsyyn on, mutta varmuutta ei voida luvata.

Sotilaallisia valmiuksia palvelevassa koulutuksessa alaikäraja on 18 vuotta, yläikärajaa ei ole. Sotilaallisia valmiuksia palvelevaan koulutukseen voi tulla mukaan myös varusmiespalvelusta suorittamaton henkilö.

Sotilaallisia valmiuksia palvelevassa koulutuksessa on vuonna 2015 tarjolla mm:

- Selviytyminen luonnossa teeman kurssit: Talvitaistelukurssi maaliskuussa ja Luonnonmuonakurssi 2 elokuussa.
- Fyysistä kuntoa ja sotilas- sekä erätaitoja kehittävät ja mittaavat jotokset: Mainarin Melonta toukokuussa ja Vaativa Jotos elokuussa.
- Leppoisampaa luonnossa liikkumista tarjoava Patvin Jotos elokuun alussa.
- Sovelletun Reserviläisammunnan kurssit kevät-kesä-syky
- Taktista taitoa kehittävä Taktiikan verkkokurssi (PvMoodle) sekä
- Kestävyyskuntoa kehittävät marssikurssit (2 hiihto + 4 jalkamarssia) pitkien marssien konkareiden johdolla.

Varautumis- ja turvallisuuskoulutuksessa tarjolla on mm:

- Lukion turvakurssit keväällä 2015
- Luonnonmuonakurssi 1 kesäkuussa, sekä
- tilatut kurssit: Maanpuolustus tutuksi ja Suomi tarvitsee kaikki kädet

Tervetuloa mukaan!

Sotilaallista koulutusta. Sivun kuvat: Kimmo Salo

KOULUTUSKALENTERI; kevät 2015 tammi - huhtikuu

Puolustusvoimien tilaama sotilaallinen koulutus:

Kouluttajakoulutus 1	6.-8.2.2015	Ylämylly
SAVON JOUSI -harjoitus	19.-22.3.2015	Ylämylly/Rissala/Sotinpuro

Sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus:

Hiihtomarssi 1	14.2.2015	Kontiolahti	30 km sa-suksin
Ensiapurssi I	20.-21.2.2015	Ylämylly	KOTU-kouluttajat
Ensiapurssi II, päivitys	22.2.2015	Ylämylly	KOYU-kouluttajat
Pioneerikurssi	20.-21.2.2015	Ylämylly	Miinat, miinoitus
Viestiliikenneharjoitus 1	20.-21.2.2015	Ylämylly	Erikseen kutsutut
SRA-kurssi	28.2.-1.3.2015	Ylämylly/SAR	koehuhtikuussa
Huoltokurssi Savon Jousi	19.-22.3.2015	Sotinpuro	Huolto- +järjestelytehtävät
Talvitaistelu "Umpihanki"	20.-22.3.2015	Sotinpuro	Sissi- / Erätaidot
Hiihtomarssi 2	11.4.2015	Kontiolahti	30 km sa-suksin
Marssikurssi	19.4.2015	Joensuu	20 km, jalkamarssi
Viestiliikenneharjoitus 2	24.-25.4.2015	Ylämylly	Erikseen kutsutut

Varautumis- ja turvallisuuskoulutus:

Hygieniapassikurssi	helmikuu	Ylämylly	Muonitus- ja Sotilaskotihenkilöstö
---------------------	----------	----------	------------------------------------

Koko vuoden kurssitarjonta löytyy MPK:n verkkosivuilta www.mpk.fi. Myös muiden maakuntien kurssille voi ilmoittautua.

Kimmo Salo
Piiripäällikkö

Tarkemmat tiedot kurseista MPK:n sivuilla www.mpk.fi/koulutuskaalenteri -> valitse Savo-Karjalan alta Pohjois-Karjala. Ilmoittautuminen kurssille vaatii rekisteröitymistä. Ohjeet tästä löytyvät sivuilta.

Pohjois-Karjalan KOTU-yksikkö

Käyntiosoite Torikatu 36 B, 80100 Joensuu
Postiosoite PL 28, 80101 Joensuu
Sähköposti pohjois-karjala [at] mpk.fi

KOTU-yksikön päällikkö Kimmo Salo

Puhelin 040 565 5578
Sähköposti kimmo.salo [at] mpk.fi

Koulutuspäällikkö Timo Tolvanen

Puhelin 050 521 5363
Sähköposti timo.tolvanen [at] mpk.fi

Koulutuspäällikkö Ari Hevonkoski

Puhelin 050 342 0075
Sähköposti ari.hevonkoski [at] mpk.fi

Koulutuspäällikkö Jukka Päivinen

Puhelin 050 336 1602
Sähköposti jukka.paivinen [at] mpk.fi

Valtimon kunnostettu muistomerkki. Takana uusi palvelutalo.

Tilaisuuteen osallistui vielä kaksi Talvisodan veteraania: 100-vuotias Aarne Kärnä (vas.) ja 98-vuotias Juho Lipponen.

Talvisodan alkamisesta 75 vuotta

Valtimolaiset kunnostivat muistomerkin

Lokakuussa 1939 suomalaiset miehet lähtivät ylimääräisiin kertausharjoituksiin. Harjoitukset tarkoittivat käytännössä koko Suomen kenttäarmeijan liikekannallepanoa. Palvelukseen kutsuttiin lähes kaikki reserviin kuuluvat alle 60-vuotiaat upseerit ja alle 40-vuotiaat aliupseerit sekä miehistö.

Valtimolaiset, noin 180 nuorta miestä, kokoontuivat Aleksis Kiven päivänä 1939 kirkonkylän kansakoulun pihalle. Rovasti Mauri J. Kokko piti puheen, jossa hän sanoi Suomen tarvitsevan poikiaan. Samalla hän toivoi, ettei sotaa tulisi, vaan miehet voisivat palata kotitöihinsä. Toisin kuitenkin kävi. Sota alkoi ja osa miehistä joutui olemaan sotareissulla yli viisi vuotta.

Kaksi talvisodan veteraania paikalla

Valtimolla oli pystytetty alueelle talvisotaan lähdön muistomerkki 1990. Nyt muistomerkki kunnostettiin Valtimon kunnan, Rintamaveteraanien ja Reserviläisjärjestöjen toimesta. Tilaisuuteen osallistui vielä kaksi veteraania, Aarne Kärnä 100 vuotta ja Juho Lipponen 97 vuotta, jotka olivat paikalla 75 vuotta sitten.

Valtimolaisista muodostettiin tuolloin jalkaväkikomppania, joka kuului Jalkaväkirykmentti 36:een tehtävänään puolustaa Laatokan Karjalaa. Valtimon komppania taisteli alussa Kollaan suunnalla ja talvisodan loppuvaiheessa Uomaalla ja Käsnäselässä.

Puheen pitänyt FM Leevi Kuokkanen sanoi, että ilmapiiri 75 vuotta sitten aiheutti levottomuutta tulevasta.

– Muistomerkki kertokoon tuleville sukupolville ajasta, jolloin isänmaa on mennyt yksilön toiveiden ja pyrkimysten edelle.

Samalla hän muistutti, että Euroopan poliittinen tilanne on viime aikoina nopeasti muuttunut. Kansainväliset sopimukset eivät päde ja itsenäisen valtion suvereniteettia on loukattu ja sopimuksia rikottu.

Itä-Suomea puolustetaan

Tilaisuudessa puhunut Pohjois-Karjalan aluetoimiston päällikkö, eversti Jouni

Mattila kertoi, että suomalaisilla on vahva maanpuolustushenki. Hän vakuutti, että Kontiorannan varuskunnan lakkauttaminen ei heikennä tahtoa ja kykyä puolustaa itäistä Suomea tarvittaessa.

Kunnostetun muistomerkin puuhämies opettaja Tuomo Hölttä kertoi, että ajatus muistomerkin kunnostamisesta syntyi, kun alueelle rakennettiin Valtimon uusi palvelutalo. Hölttä luovutti kunnostetun muistomerkin kunnan hallintaan ja hoitoon. Vastauspuheessaan kunnanvaltuuston puheenjohtaja Rauli-Jan Albert sanoi valtioiden syntyvän ja tuhoutuvan sen mukaan, miten yksittäiset ihmiset järjestäytyvät luomaan ja puolustamaan sitä, mihin uskovat.

Teksti ja kuvat: Paavo Harakka

Ville Kaarnakari, Hakaristin leimaama

Tammi 2014 408 sivua

Hakkapeliitat, Jääkärit, suomalaiset SS-miehet, kaikki vierailta mailla taistelleita suomalaisia sotilaita, jotka ovat niittäneet mainetta yli valtakunnan rajojen. Muuten, mikä yhdistää hakkapeliittoja ja suomalaisia SS-miehiä, muu kuin että ovat taistelleet Suomen rajojen ulkopuolella?

Kun kuulin ensimmäisen kerran, kirjailija Kaarnakarin uusimmasta romaanista, ajattelin, lähtikö nyt kirjailija mukavuusalueensa ulkopuolelle. Operaatiokirjoistaan tunnettu kirjailija jättää kaukopartio- ja tiedustelumiehet ja lähtee Saksaan, SS-miesten matkaan. Kuinkahan siinä käy. No, olisihan se pitänyt arvata, faktan ja fiktion sekoittamisen mestari lyö käteen sellaisen pommin, jossa lukija voi vaan haukkua henkeään, siirtyessään tapahtumasta toiseen.

Uutena aluevaltauksena Kaarnakari kuljettaa lukijaansa kahdella eri aikakaudella. Tällainen eri aikakausien välillä kulkeminen vaatii kirjailijalta huolellisuutta ja taitoa ja onnistuu Kaarnakarilta loistavasti, ihan kuin Leon Uris parhaina päivinään. Tapahtumien kulku kirjassa on todella sujuvaa, eikä asiavirheitä juuri löydy. Huomaa että reservin majuri Kaarnakari on tehnyt taustatyönsä erinomaisesti.

Hakaristin leimaama, ei ole puhdas sotakirja, vaan kuvaa myös elämää sodanjälkeisessä Suomessa. Kun Liittoutuneiden (lue Neuvostoliiton) valvontakomissio määräsi ja Leinon punainen Valpo totteli. Ajasta jolloin Isänmaan puolesta uhrautuneista tehtiin syyllisiä ja rikollisia. Ajasta joka on häpeätahra Suomen historiassa. Tästä ajasta on kuvauksia vähän ja tähän ajankuvaan Kaarnakarin romaanin tuo hyvän lisän. Kirja

kertoo todentuntuisesti, miltä tuntuu olla Valpon vainoama Isänmaan puolustaja.

Kaarnakarin romaanin on myös kuvaus ystävydestä, tosi ystävydestä joka on syntynyt kovan paineen alla. Ystävydestä joka kestää vaikeat ajat ja kestää kuolemaan saakka. Tuntuu kuin tuollainen ystävyys olisi mahdoton, mutta kovissa paikoissa ja kovissa tilanteissa on todella syntynyt ystävyys, joka kestää, se on enemmän kuin aseveljeys, se on ystävyyttä loppuun asti. Olen jopa kirjan päähenkilöille hieman kateellinen, tuollainen ystävyys olisi ollut hienoa kokea.

Kirjan päähenkilö, obersturmfürher Runolinna, joutuu tekemään ratkaisuja, jotka vaivaavat häntä loppuelämänsä. Sotilaan elämä ei ole helppoa, joskus joutuu tekemään vaikeita päätöksiä. Täytyy muistaa, että suomalaiset SS-sotilaat eivät syyllistyneet mihinkään sotarikoksiin, tämä todettiin Nürnbergin oikeudenkäynnissä. Ei syyllistynyt myös obersturmfürher Runolinnakaan. Mutta siitä huolimatta tehty päätös voi vaivata ja päähenkilö miettii olisiko voinut tehdä toisin.

Todella hyvä veto kirjailijalta oli laittaa kirjaan kaikki SS-sotilasarvot, ne aukeavat lukijalle helpommin. Kaarnakarin kirjoitustyyli on sujuvaa ja kirjaa on miellyttävä lukea. Ehdottomasti sopiva joululahja miehelle tai naiselle, joka haluaa syventyä suomalaisten SS-miesten elämään Saksassa ja sodanjälkeisessä Suomessa. Kirja on todellinen herkkupala niin Kaarnakarin kirjojen, kuin faktafiktivisen genren ystäville.

Tapani Timoskainen

TOIMINTAKALENTERI

JOULUKUU

10.12.	Karjalan Pojat 4/2014 ilmestyy	
12.12.	Aliupseerikurssin päätös	P-KR
Vko 51	Joulutulet	Pohjois-Karjala
18.12.	Kotiuttamisjuhla	P-KR/KAIPR
24.12.	Kunniavartiot	Pohjois-Karjala
31.12.	Prosenttiammunta päättyy	Yhdistykset

TAMMIKUU

5.1.	Palvelukseen astuminen	P-KR
8.1.	Tulojuhla	P-KR
14.1.	Piirihallituksen kokous 1	Piirit

HELMIKUU

13.2.	Vala 1/2015	P-KR
15.2.	Karjalan Pojat aineistopäivä	Päätoimittaja
19.2.	Piirihallituksen kokous 2	Kontiolahti
24.2.	P-K:n Alue toimiston vuosipäivä	Alue toimisto

MAALISKUU

11.3.	Karjalan Pojat 1/2015 ilmestyy	
25.3.	Piirien Kevätkokoukset	Piirit
	Veteraanikeräyksen tempauspäivä	Yhdistykset

Monipuolinen seminaari

Ilomantsin Hattuvaaran Taistelilijan Talolla järjestettiin lokakuun 18. päivänä sotahistoriaa käsittelevä seminaari ja uusien näyttelyjen avajaistilaisuus. Tapahtuman järjestäjänä häärivät Ilomantsin Museosäätiö ja Euregio Karelialan Museum Hypertext – hanke. Näyttelyihin tutustumisen lisäksi lähes 50 henkilöä käsittävä yleisö sai kuulla monipuolisia ja mielenkiintoisia luentoja. Tietoa tuli muun muassa tykeistä, sodista, rajavartiostosta sekä evakkojen ja Lauri Törnin vaiheista.

Kapteeni Pasi Korhonen Pohjois-Karjalan aluetuomistosta taustoitti muun muassa tykistön toimintaa ja esitteli Taistelilijan Talon tykkejä. Tykistön tehtävä oli entisessä ja on myös tulevaisuudessa maavoimien taistelutavassa 2015 tukea jalkaväen toimintaa. - Uudessa taistelutavassa tärkeimpänä muutoksena on luopuminen jäykästä asema- puolustuksesta. Viholliselle aiheutetaan sellaiset kalusto- ja henkilöstötappiot, että se ei kykene jatkamaan hyökkäystä suunnitelmansa mukaisesti, Korhonen tiivisti.

Topi Ylä-Mononen oli muokannut talon av-esityksen äänimaailman uuteen uskoon sekä kuvannut ja editoinut siihen uutta aineistoakin. Tuloksena on sisällöltään tiivis ja loppua kohden värikkääksi ja tunnelmalliseksi muotoutuva video.

Tervehdyksensä seminaariväelle toi myös Karjalan ja koko Suomen arkipiispa Leo. Hänen mielestään Hattuvaarasta ja Taistelilijan Talolta löytyy hyvin vaikuttava kokonaisuus.

- On suuri rikkaus, että meillä on luonto, ja luonnossa kaikki mikä luontoon kuuluu.

Mutta tärkeintä olette Te, jotka kunnioitatte luontoa, kunnioitatte ihmisen elämää niin sodassa kuin rauhassakin. Haluan toivottaa työhönne mitä suurinta Jumalan siunausta, hän puhui.

Teksti: Armas Härkönen

KARJALAN POJAT

1/2015 ilmestyy 11.3.2015

Aineisto päätoimittajalle 15.2. mennessä.

Keräysvuoro: Valtimo, Nurmes, Juuka, Lieksa, Vieki

KARJALAN POJAT

2/2015 ilmestyy 17.6.2015

Aineisto päätoimittajalle 22.5. mennessä.

Keräysvuoro: Ilomantsi, Tohmajärvi-Värtsilä, Tuupovaara, Kitee, Kiihtelysvaara, Kesälahti

Jukka Ignatius

VÄINÖNTIE 1

82600 TOHMAJÄRVI

Puh. 040 833 8342,

jukkasakari.ignatius@gmail.com

Pielisjokiseutu

Enon ja Kontiolahden paikallislehti

www.pielisjokiseutu.fi

TAKSIPALVELUA UIMAHARJUSSA

Pekka Pihlapuro

Puh. 050-5927 053

81280 Uimaharju

MANTSINEN

Välkankaantie 3, FIN-80400 Ylämylly

Kokonaisvaltaista kotihoitoa

Alina[®]
HOIVATIIMI
www.alinahoivatiimi.fi

Alina Hoivatiimi Joensuu
Länsikatu 32 B
80100 Joensuu

Tilaa! Puh. 044 455 6350

Palvelemme: ma-pe 7-21, la 7-21, su 11-21

Harjunraitti 17, 81820 Uimaharju
p. 010 666 6630
marko.tolvanen@k-market.com

Tehostettua palveluasumista ikääntyville Uimaharjussa – ammattitaidolla www.tuuletar.fi

Lounatar tarjoaa maukasta kotiruokaa arkisin klo 10.30–12.30

Herkulliset leivonnaiset ja kakut kotiin vietäväksi tilauksesta

IIVARI
MONONEN

WWW.IIVARIMONONEN.FI

KARJALAN POJAT

POHJOIS-KARJALAN RESERVILÄISLEHTI

Päätoimittaja

Tässä lehdessä Armas Härkönen,

1.1.2015 alkaen Jukka Ignatius

Osoite:

Väinöntie 1, 82600 TOHMAJÄRVI

Puhelin ja s-posti:

040 833 8342, jukkasakari.ignatius@gmail.com

Piiritoimisto ja toiminnanjohtaja

Arto Mulari

Kylmälammentie 24,

80710 Lehmo

0500 912 963

toimisto.pkres@gmail.com

Kotisivut: www.pkreservi.fi

Sivunvalmistus: LiperLaser Oy, Liperi

Painotyö: Lehtisepät Oy, Pieksämäki

Karjalan pojat -lehden toimituskunta

RU

Juha Rytönen, puheenjohtaja

Tarmo Nenzen

RES

Hannu P. Martikainen

Timo Mononen

MPK

Kimmo Salo

Päätoimittaja

Jukka Ignatius

Nettilehti

Ari Hevonkoski

Toiminnanjohtaja

Arto Mulari

Karjalan Pojat kiittää kaikkia tukijoitaan!

WWW.AAMUUSVA.FI

Aamu-Usvan
Riistatila

TIMO MONONEN
+358 407194105
TIMO@AAMUUSVA.FI

ORIGINAL WILDEAR
NORTH KARELIA

ROTOPUHDASTA VILLISIKAA
POHJOIS-KARJALASTA

Karelia
Suomen Luontoliiton
Pohjois-Karjalan Tunturi

ISLO
ITÄ-SUOMEN LIIKUNTAOPISTO
Kalevankatu 8, 80100 Joensuu

PAIKAL
LAINEN
PALVELEVA
SUOMALAINEN
AIDOSTI
LAHELLA

Suomen parasta pankkipalvelua!

POP Pankki
Pyhäselän Paikallisosuuspankki
POP Hammaslahi / POP Reijola / POP Joensuu / POP Liperi
P. 013 684 6700
www.poppankki.fi/pyhaselka

Aidosti lähellä ihmistä.

A-Kuivaus Oy

Jukolankatu 18 D, 80160 JOENSUU
puh. (013) 871 023 fax. (013) 871 024
joensuu@a-kuivaus.fi
www.a-kuivaus.fi

Kokonaisvaltaista Vahinkopalvelua!

Surussa kanssanne...

Surun ja menetyksen kohdatessa
haluamme tarjota lämminhenkistä,
asiantuntevaa käytännön apua
kaikissa hautajaisasioihin
liittyvissä järjestelyissä.

Joensuun Hautaustoimisto
Leo Vatanen

Yläsatamakatu 10, Joensuu
puh. (013) 223 633, (013) 802 343, päivystys 0400 271 956
Palvelemme ark. 9-17, la 7-12
leo.vatanen@elisanet.fi • www.leovatanen.fi

JOKIKONE
Teollisuuskatu 24, 80100 JOENSUU p. 010 3878 100
www.jokikone.fi

BROMAN Group

LIIKE EI PYSÄHDY KOSKAAN

Autovaraosien ja -tarvikkeiden sekä
vapaa-ajan tuotteiden kauppakonserni

**Karjalaisen
Kulttuurin
Edistämisseätiö**

S-Etukortti
S-Förmskort
4318 7001 2845 6789
MEIKÄLÄINEN MAIJA
PKO 0649 128456

Asiakaomistajuus kannattaa
Klikkaa ja liity: www.pko.fi

PKO
SUOMALAINEN
PALVELU

**KKKK
CITYMARKET**

8-21 KAUPPAKATU 8-18
www.citymarket.fi

**KONTIOLAHDEN
KUNTA**

Keskuskatu 8 81100 Kontiolahti
www.kontiolahti.fi

Oiva on nyt entistä
notkeampi sähkösoipimus.
Tutustu www.pks.fi

PKS **Oiva**

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy
Rantakatu 29, 80100 Joensuu
Puh. 0800 98093 - www.pks.fi

PKS

Ilomantsin kunta
KIITTÄÄ
*Ilomantsin taistelujen 70-
vuotisjuhlien ja 14. Divisioo-
nan perinnejuhlien järjestelyi-
hin osallistuneita yhteistyö-
kumppaneita, yhteisöjä ja
yksityisiä henkilöitä sekä
kaikkia kävijöitä.*

K SUPERMARKET
Tavallista parempi Ruokakauppa
EVÄSKONTTI Niinivaarantie 74,
p. 050 432 6727

**Keskitä!
Saat etuja.**

Yhdessä hyvä tulee.

Pohjois-Karjalan
Osuuspankit

ilomantsi

**Pohjois-Karjalan
Pelastuslaitos**

JOUSTAVAA OSAAMISTA!
Tämänkin lehden sivunvalmistus.
Puh. (013) 010 6666 086, 0500 577 173

**LIPER
LASER**

**IBU WORLD CHAMPIONSHIPS BIATHLON
2015**
Kontiolahti Joensuu North Karelia